

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 838

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 decembrie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 855 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	2—4		
Decizia nr. 867 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eşalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.....	5—7		
Decizia nr. 908 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	7—11		
Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 și 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.....	12—15		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
82. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România.....	16—23		
1.184. — Hotărâre privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 4 Tulca, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și CLARA PETROLEUM LTD	24		
1.185. — Hotărâre privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 6 Curtici, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și MOL Hungarian Oil and Gas Public Limited Company împreună cu S.C. Expert Petroleum — S.R.L.....	24—25		
1.186. — Hotărâre privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în			
		perimetrul EX — 2 Tria, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și EAST WEST PETROLEUM CORP.	25
		1.187. — Hotărâre privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 9 Păuliș, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și S.C. UNIVERSAL PREMIUM — S.A.	26
		1.188. — Hotărâre privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 11 Buziaș, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și S.C. UNIVERSAL PREMIUM — S.A.	26—27
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.457. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor din unitatea administrativ-teritorială Sadu, județul Sibiu.....	27
		1.659. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 664/2012 privind autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele care fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României....	28—29
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		1.206. — Ordin privind radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebankare a Societății Comerciale EUROPEAN BOND COMPANY — E.B.C. IFN — S.A.	29
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
		712. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale INTEGRITY GECASST BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	30
		713. — Decizie privind autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor a Societății Comerciale STABILITY INSURANCE TRAINING — S.R.L.	30—31
		714. — Decizie privind autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor a Societății Comerciale ASTRA TRAINING — S.R.L.	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 855**

din 18 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri
în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010
privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Nicoleta-Tatiana Burlacu în Dosarul nr. 3.795/103/2011 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 914D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că măsura criticată nu încalcă normele constituționale invocate de autorul excepției și făcând trimitere la practica Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2012 pronunțată în Dosarul nr. 3.795/103/2011, **Tribunalul Neamț — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată de Nicoleta-Tatiana Burlacu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii de pensionare emise în urma revizuirii unei pensii de urmaș, de plată a diferenței dintre pensia revizuită potrivit dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 și cea anterioară datei acestei revizui, precum și de obligare a Casei Județene de Pensii Neamț la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele criticate sunt retroactive, aducând atingere cuantumului pensiei stabilite în temeiul legislației anterioare datei intrării lor în vigoare. În sprijinul celor arătate sunt invocate

deciziile Curții Constituționale nr. 375 din 6 iulie 2005, nr. 57 din 26 ianuarie 2006 și nr. 120 din 15 februarie 2007. Totodată, având în vedere importanța și natura reglementărilor privind statutul deputaților și al senatorilor, precum și stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora, care pot constitui doar obiectul legii organice, consideră că reglementarea acestor materii prin adoptarea unei legi ordinare pe calea angajării răspunderii Guvernului și a unei ordonanțe de urgență s-a făcut cu încălcarea competenței de legiferare. De asemenea, critică paralelismul legislativ rezultat din existența concomitentă a Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, ce prevede acordarea pensiei de serviciu, și a legilor care înlătură acest drept. În continuare, arată că textele de lege criticate realizează o adevărată exproprie a unui drept patrimonial câștigat, astfel că se aduce atingere dreptului de proprietate, precum și faptul că aceste texte sunt contrare obligației statului de a asigura creșterea calității vieții și un nivel de trai decent. În sprijinul celor arătate, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a arătat că pensia reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră și că măsurile dispuse prin textele de lege criticate sunt contrare art. 53 din Constituție.

Tribunalul Neamț — Secția I civilă opinează că așteptările autorului excepției referitoare la nivelul securității sociale sunt rezonabile, statul având obligația de a asigura previzibilitatea normelor legale adoptate. Se arată, totodată, că dispozițiile art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt retroactive, întrucât dispun recalcularea unor pensii aflate în plată, care constituie *facta praeterita*, încălcând dispozițiile constituționale ale art. 15, dar și pe cele ale art. 16 și afectând, totodată, dreptul de proprietate asupra acestora, prevăzut la art. 44 din Constituție și garantat prin art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din Convenție, și prin art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Se arată că este sarcina statului să găsească soluții de politică economică și socială adecvate, că motivarea potrivit căreia s-a dat eficiență principiului contributivității reprezintă o motivare neserioasă, având în vedere că sistemul pensiilor nu este grevat doar de acest principiu, că între multiplele principii aplicabile în materie nu există o ierarhie și că principiul justului echilibru între interesul general al societății și imperativul protecției drepturilor fundamentale ale persoanei a fost încălcat prin textele criticate, întrucât acestea creează o sarcină excesivă și disproporționată în patrimoniul contribuabililor. În ceea ce privește dreptul de proprietate privată este invocat principiul bunei guvernări, potrivit căruia este necesar ca autoritățile publice să ia toate măsurile necesare pentru protejarea drepturilor de care depind înseși mijloacele de subsistență ale persoanei. Sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 3 din 2 februarie 1993, nr. 5 din

23 februarie 1993, nr. 46 din 12 februarie 2002, nr. 466 din 28 octombrie 2004, nr. 375 din 6 iulie 2005 și nr. 120 din 15 februarie 2007, precum și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în cauzele *Beyeler împotriva Italiei*, *National and Provincial Building Society și alții împotriva Marii Britanii*, *Stec și alții împotriva Marii Britanii*, *Andrejeva împotriva Letoniei*, *Wieczorek împotriva Poloniei*, *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, *Rasmussen împotriva Poloniei*, *Sporrong și Lönnorth împotriva Suediei și Moskal împotriva Poloniei*.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat în dosarele Curții Constituționale nr. 1.317D—1.319D/2012. Se susține, în acest sens, că actul normativ criticat este în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 115, având în vedere că scopul său este acela de a stabili în mod just și echitabil drepturile de pensie pe care persoanele vizate sunt îndreptățite să le primească. Se susține, totodată, că, într-adevăr, dreptul la pensie se subsumează noțiunii autonome de „bun”, dar că prevederile art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu încalcă dreptul de proprietate ocrotit prin normele constituționale și cele europene invocate de autorul excepției, întrucât nu afectează partea contributivă a pensiei, ci doar suplimentul suportat din bugetul de stat, or, acordarea acestuia din urmă ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale, care este elaborată în funcție de existența resurselor financiare necesare. Se mai arată că, pentru aceleași motive, textele criticate nu încalcă dispozițiile art. 53 din Constituție și că prevederile constituționale ale art. 21 nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011, care au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, care au făcut obiectul recalculării conform prevederilor aceleiași legi, se revizuiesc, din oficiu, de către casele teritoriale de pensii în evidența cărora se află dosarele de pensie, prin emiterea unor decizii de revizuire, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*

(2) *Drepturile de pensie revizuite potrivit prezentei ordonanțe de urgență se plătesc de la data de întâi a lunii următoare expirării termenului de revizuire prevăzut la alin. (1).*

(3) *Pensiile prevăzute la alin. (1) pot fi revizuite și la cererea beneficiarului, dacă acesta depune la casa teritorială de pensii, în termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, noi acte doveditoare, întocmite conform prevederilor legale, din care rezultă alte date și elemente decât cele existente la dosarul de pensie, care se au în vedere la stabilirea stagiului de cotizare și a punctajului mediu anual.*

(4) *Drepturile de pensie revizuite la cererea beneficiarului se plătesc de la data prevăzută la alin. (2), dacă cererea de revizuire, împreună cu toate actele doveditoare, a fost depusă la casa teritorială de pensii în termenul prevăzut la alin. (3).*

(5) *În situația în care cererea, împreună cu toate actele doveditoare, a fost depusă la casa teritorială de pensii peste termenul prevăzut la alin. (3), drepturile de pensie se vor plăti începând cu data de întâi a lunii următoare depunerii cererii, dar nu mai devreme de termenul prevăzut la alin. (2).”;*

— Art. 2: „*Pentru revizuirea pensiilor menționate la art. 1 se utilizează metodologia de calcul prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.*”;

— Art. 3: „*Plata drepturilor restante, constând în diferența dintre cuantumul convenit al pensiei rezultat în urma recalculării și cel obținut în urma revizuirii, pentru perioada de la data de 1 septembrie 2010 și până la data revizuirii potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se va realiza în termenele prevăzute la art. 1 alin. (1), (4) și (5), după caz.*”;

— Art. 4: „*La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 29 iulie 2010.*”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate, art. 47 alin. (1) cu privire la nivelul de trai, art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 privind categoriile de legi, art. 114 referitor la angajarea răspunderii Guvernului, art. 115 privind delegarea legislativă și art. 135 alin. (2) lit. f) cu privire la creșterea calității vieții. De asemenea, este invocată încălcarea dispozițiilor art. 14, 15 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții privind interzicerea discriminării, derogarea în caz de stare de urgență și interzicerea abuzului de drept, precum și a prevederilor art. 1 din primul Protocol la Convenția amintită și ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prin Decizia nr. 687 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 13 august 2012, prilej cu care a reținut următoarele:

I. Cu privire la critica vizând imposibilitatea reglementării pe calea ordonanței de urgență a unui domeniu aparținând legii organice, Curtea, prin Decizia nr. 704 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 9 august 2012, a reținut că reglementarea dreptului la pensie nu reprezintă un domeniu rezervat legii organice prin simplul fapt că este un drept fundamental și că nici dreptul la pensie specială, respectiv dreptul la componenta necontributivă a pensiei de serviciu, nu reprezintă un drept fundamental. De asemenea,

Curtea a constatat că dispozițiile art. 115 alin. (1) din Constituție, care interzic Guvernului reglementarea în domeniul rezervat legilor organice, se referă doar la ordonanțele simple, iar nu la ordonanțele de urgență. Nu în ultimul rând, Curtea observă că Legea nr. 109/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2012, a fost adoptată ca lege organică.

II. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea a constatat prin decizia anterior referită că acestea au mai fost supuse analizei sale și cu alte prilejuri. Astfel, referitor la critica vizând încălcarea principiului neretroactivității legii civile, a dreptului de proprietate privată și a dispozițiilor Legii fundamentale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, Curtea a reținut că pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituirea unei obligații *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Totodată, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din

Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

De asemenea, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a arătat că dispozițiile art. 53 din Constituție sunt lipsite de relevanță, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie de serviciu, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

Referitor la critica vizând restrângerea dreptului la un nivel de trai decent și a obligației statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, Curtea a reținut că respectarea acestor dispoziții constituționale trebuie analizată în contextul social și economic concret al momentului în care a fost adoptată o reglementare. Astfel, Curtea a statuat că nu se poate reține existența unui standard fix, imuabil, al nivelului de trai, acesta putând varia în funcție de influența unor mulți factori.

Așa fiind, având în vedere împrejurările care au justificat adoptarea textelor de lege criticate, precum și faptul că, așa cum s-a arătat mai sus, legiuitorul este liber de a dispune cu privire la acordarea și condițiile de acordare a unor drepturi care nu sunt prevăzute de Constituție, fără a fi legat de respectarea condițiilor art. 53 din Constituție, Curtea a apreciat că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate raportate la art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Legea fundamentală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că art. 49—51 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008, au fost abrogate prin dispozițiile art. 196 lit. g) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, motiv pentru care nu poate fi reținută critica referitoare la existența unei reglementări paralele în materia acordării dreptului la pensie de serviciu.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Nicoleta-Tatiana Burlacu în Dosarul nr. 3.795/103/2011 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 867

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Simion Barta în Dosarul nr. 12.726/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.273D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, partea Casa Națională de Pensii Publice a depus note scrise, prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.274D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Vasile Măcrineanu în Dosarul nr. 12.934/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, partea Casa Națională de Pensii Publice a depus note scrise, prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.274D/2012 la Dosarul nr. 1.273D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.274D/2012 la Dosarul nr. 1.273D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la Decizia din 4 septembrie 2012 a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, prin care aceasta a statuat că eșalonarea plăților unor creanțe nu afectează substanța dreptului de proprietate al titularilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 10 aprilie 2012, pronunțate în dosarele nr. 12.726/62/2011 și nr. 12.934/62/2011, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**, excepție ridicată de Simion Barta și Vasile Măcrineanu în cauze având ca obiect plata unor sume de bani reprezentând indemnizații restante ce revin autorilor excepției, potrivit dispozițiilor Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele criticate retroactivează, întrucât vizează și deciziile caselor județene de pensii emise înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010. Se mai arată că art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010, prevăzând plata eșalonată a plății sumelor restante cu titlu de indemnizații acordate în temeiul Legii nr. 341/2004, încalcă dreptul de proprietate privată, prevăzut la art. 44 din Constituție, precum și art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Brașov — Secția I civilă opinează că dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 sunt constituționale și face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 714 din 31 mai 2011, arătând că acestea nu modifică un raport de drept substanțial stabilit anterior intrării sale în vigoare, ci doar eșalonează plata indemnizațiilor aferente perioadei cuprinse între luna următoare celei în care a fost depusă la Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 documentația care a stat la baza preschimbării

certificatului doveditor prevăzut de Legea nr. 341/2004 și luna în care se solicită efectuarea plății acestora la instituțiile competente, motiv pentru care nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Se mai arată că sumele reprezentând indemnizații restante ce se achită beneficiarilor potrivit Legii nr. 341/2004 constituie, într-adevăr, un bun în sensul prevederilor art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar că în cauză se critică doar modalitatea de executare a obligației de plată a acestor drepturi, în privința căreia legiuitorul are o largă marjă de apreciere, ținând cont atât de interesul persoanei fizice, cât și de cel al statului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că textele criticate nu contravin normelor constituționale invocate de autorul excepției și face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 714 din 31 mai 2011, nr. 90 din 7 februarie 2012 și nr. 412 din 3 mai 2012, prin care Curtea a reținut că dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 vizează executarea în viitor a unor raporturi juridice născute în baza Legii nr. 341/2004 și că perioada concretă în care urmează să fie executate indemnizațiile restante ce se achită beneficiarilor Legii nr. 341/2004 este de competența legiuitorului.

Avocatului Poporului apreciază că textele criticate sunt constituționale și arată că își menține punctele de vedere care au fost reținute în deciziile nr. 714 din 31 mai 2011, nr. 90 din 7 februarie 2012 și nr. 412 din 3 mai 2012, prin care a susținut că legiuitorul este în drept să modifice și să completeze legislația în materia indemnizațiilor restante și să stabilească data de la care operează producerea efectelor, cu respectarea principiului neretroactivității legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 2 și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea deduce, însă, că, în realitate, autorii critică prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eşalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 25 iunie 2010, care au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (1): „(1) Plata indemnizațiilor restante prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se face eşalonat, începând cu anul 2012, de casele județene de pensii, respectiv de Casa de Pensii a Municipiului București, de casele de pensii din subordinea Ministerului Apărării Naționale, Ministerului

Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații, după cum urmează:

a) *în situația indemnizațiilor restante al căror quantum depășește valoarea a 20 de salarii medii brute:*

— *în anul 2012 se plătește 34% din valoarea sumei restante;*

— *în anul 2013 se plătește 33% din valoarea sumei restante;*

— *în anul 2014 se plătește 33% din valoarea sumei restante;.”*

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legilor și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată. Totodată, sunt invocate și dispozițiile art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 90 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 5 aprilie 2012, prin care a statuat că dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 stabilesc perioada concretă în care urmează să fie executate indemnizațiile restante ce se achită beneficiarilor Legii nr. 341/2004 și că este de competența exclusivă a legiuitorului a stabili procedura și măsurile necesare pentru executarea acestora, ținând seama de realitățile economico-financiare cu care se confruntă statul. De asemenea, Curtea a constatat că, departe de a nega dreptul beneficiarilor Legii nr. 341/2004 la plata acestor indemnizații, textul stabilește un calendar unitar de executare, iar eşalonarea dispusă pe parcursul anilor 2012—2014, după caz, nu vizează în mod evident trecutul, ci executarea pe viitor a efectelor unui raport juridic născut în temeiul Legii nr. 341/2004. Așadar, art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 nu modifică niciun raport de drept substanțial stabilit anterior intrării sale în vigoare, ci doar eşalonează plata indemnizațiilor aferente perioadei cuprinse între luna următoare celei în care a fost depusă la Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 documentația care a stat la baza preschimbării certificatului doveditor prevăzut de Legea nr. 341/2004 și luna în care se solicită efectuarea plății acestora la instituțiile competente. În consecință, Curtea a reținut conformitatea textului criticat cu art. 15 alin. (2) din Constituție.

Totodată, Curtea a constatat că sumele reprezentând indemnizații restante ce se achită beneficiarilor Legii nr. 341/2004 constituie într-adevăr un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. S-a mai reținut că aceste tipuri de indemnizații au caracter reparatoriu, fără consacrare constituțională, astfel încât legiuitorul le poate acorda sau nu, dar în momentul în care a decis acordarea unor astfel de indemnizații pe o anumită perioadă are de asemenea dreptul de a alege frecvența și modalitatea concretă de acordare a acestora. Nefiind drepturi constituționale, legiuitorul poate opta și pentru retragerea viitoare a lor (a se vedea, în acest sens, art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011). Însă în cauză se pune o problemă ce privește numai modalitatea de executare pentru drepturi legale datorate, situație în care legiuitorul are, de

asemenea, o largă marjă de apreciere și va ține seama atât de interesul persoanei fizice, cât și de cel al statului (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011). Or, atât amploarea cuantumului acestor indemnizații, cât și numărul mare de persoane cărora li se datorează indemnizații restante afectează în mod esențial latura de cheltuieli a bugetului de stat, astfel încât statul a fost nevoit să prevadă plata eşalonată a acestora. Mai mult, indemnizațiile restante nu se datorează culpei exclusive a statului, ci, în mare măsură, și persoanelor care s-au adresat cu întârziere

autorităților competente, iar acestea au constatat îndrituirea lor de a beneficia de aceste drepturi de la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 341/2004.

În fine, Curtea a constatat că reglementarea criticată privește numai indemnizațiile restante, nu și plata în sine a indemnizațiilor care se datorau lunar — până la 31 decembrie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eşalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Simion Barta și Vasile Măcrineanu în dosarele nr. 12.726/62/2011 și nr. 12.934/62/2011 ale Tribunalului Brașov — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 908

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ioan Besoiu în Dosarul nr. 10.185/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios

administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 821D/2012.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, Ioan Besoiu, asistat de avocatul Corneliu-Liviu Popescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar.

Președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care, formulând chestiuni prealabile, arată că obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate în prezentul dosar este identic cu cel al excepției de neconstituționalitate ridicate de același autor în Dosarul nr. 3.080/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, motiv pentru care solicită conexarea celor două dosare.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității precizează că pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal au existat două dosare având ca obiect soluționarea unor acțiuni

în constatare, promovate de Consiliul Național împotriva autorului excepției, ca urmare a înregistrării a două cereri distincte de verificare a calității acestuia de colaborator al Securității. De asemenea, arată că în Dosarul nr. 3.080/2/2011, acțiunea în constatare a fost respinsă ca inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că nu există impedimente în judecarea separată a excepției de neconstituționalitate invocate în Dosarul nr. 821D/2012, aflat în prezent pe rolul Curții Constituționale.

Având cuvântul în replică, avocatul autorului excepției este de acord cu judecarea separată a excepției de neconstituționalitate invocate în Dosarul nr. 821D/2012.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de avocatul autorului excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, în vederea susținerii excepției de neconstituționalitate. Acesta precizează că prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012 instanța de contencios constituțional a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, sunt neconstituționale, astfel încât excepția de neconstituționalitate cu acest obiect a devenit inadmisibilă. Referitor la prevederile art. 3 lit. y) din același act normativ, susține că posibilitatea verificării membrilor din conducerea unor entități de drept privat sau a fondatorilor acestora încalcă art. 26 și art. 16 din Constituție, interpretate prin prisma art. 11 și art. 20 din Legea fundamentală, în lumina art. 8 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Invocă, în acest sens, aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia măsurile de lustrare luate față de membrii unor organizații din sectorul privat nu reprezintă o ingerință necesară într-o societate democratică și, prin urmare, sunt contrare Convenției.

De asemenea, susține critica de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, deoarece sunt încălcate dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție, interpretate în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, prin care s-a stabilit distincția cu privire la obligația de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției — între competența Parlamentului, pentru dispozițiile din legi, pe de-o parte, și cea a Guvernului, pentru dispozițiile din ordonanțe ale acestuia, pe de altă parte. În cazul de față, având în vedere că prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008 s-a constatat neconstituționalitatea Legii nr. 187/1999, punerea de acord trebuia realizată de Parlament, prin lege, iar nu de Guvern, printr-o ordonanță de urgență.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate referitoare la sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 672 din 26 iunie 2012. De asemenea, consideră nefondată critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. y) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, deoarece membrii din conducerea asociațiilor, fundațiilor, inclusiv fondatorii acestora, nu pot fi considerați persoane pur private, de vreme ce activitatea desfășurată vizează interese și scopuri comune întregii societăți.

În același timp, consideră că nu se poate reține nici critica de neconstituționalitate extrinsecă formulată, precizând că formularea „*după caz*” din cuprinsul art. 147 alin. (1) din

Constituție permite nu numai Parlamentului, ci și Guvernului să adopte un act normativ care să înlocuiască o lege constatată ca fiind neconstituțională. În cazul de față, urgența care a determinat adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată de Parlament prin Legea nr. 293/2008, era justificată, de vreme ce o instituție publică era în stare de nefuncționare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Astfel, în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 672 din 26 iunie 2012, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, a devenit inadmisibilă. Consideră nefondată critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. y) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, deoarece acestea nu instituie o ingerință contrară art. 26 din Constituție, ci reprezintă o măsură necesară asigurării dreptului la informație, în condițiile în care dreptul la viață intimă, familială și privată nu este un drept absolut. În cazul de față, ingerința este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim — deconspirarea Securității, realizat după o procedură stabilită prin lege.

Totodată, consideră neîntemeiată critica de neconstituționalitate extrinsecă formulată asupra actului normativ în ansamblul său, deoarece Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 nu este aplicabilă cauzei de față. Precizează că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 Guvernul nu a urmărit punerea de acord cu dispozițiile Constituției a prevederilor Legii nr. 187/1999, declarată neconstituțională, ci a adoptat o nouă reglementare prin care a instituit un mecanism nou privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Având cuvântul în replică, avocatul autorului excepției reiterează susținerea potrivit căreia excepția de neconstituționalitate a art. 2 lit. b) teza întâi în ceea ce privește sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” a devenit inadmisibilă. Subliniază că ingerința în dreptul la viață intimă, familială și privată nu respectă cerința proporționalității și că Decizia nr. 415/2010, prin care Curtea Constituțională a interpretat dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție, are caracter general obligatoriu, iar nu *pro causa*; de altfel, invocarea aprobării prin lege a ordonanței de urgență criticate nu are nicio relevanță.

În replică, reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității arată că ordonanța de urgență criticată nu reprezintă o punere de acord cu dispozițiile Constituției, în sensul art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, ci un act normativ nou.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.185/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Besoiu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 permit constatarea calității de lucrător sau colaborator al fostei Securități numai pe baza înscrisurilor provenind exclusiv de la lucrători ai fostei Securități (rapoarte și note întocmite de aceștia), în care acei lucrători pretind că ar fi primit informații, că ar fi plătit sume etc., nefiind necesar niciun act scris și/sau semnat, cu numele real sau conspirativ, de către persoana în cauză.

Așadar, textele legale criticate conferă valoare probatorie absolută documentelor interne ale fostei Securități, instituind o prezumție absolută de adevăr a afirmațiilor lucrătorilor fostei Securități. Altfel spus, lucrătorii fostei poliții politice a regimului totalitar comunist sunt persoane care spun mereu adevărul, numai adevărul și tot adevărul.

Procedând în acest fel, textele criticate transformă fosta Securitate comunistă în depozitarul adevărului absolut și fac apologia fostei Securități comuniste. Aceasta contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție sub trei aspecte: demnitatea omului, ca valoare supremă în România, dreptatea, ca valoare supremă în România, și valorile supreme în România, în spiritul idealurilor Revoluției din decembrie 1989. Astfel, este contrar demnității omului, dreptății și idealurilor Revoluției din decembrie 1989 să se constate calitatea de lucrător sau colaborator al fostei Securități exclusiv pe baza documentelor provenind integral de la aceasta, cărora să li se confere valoare de adevăr absolut.

De asemenea, autorul susține că prevederile art. 3 lit. y) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în partea „membrii conducerii fundațiilor (...) care activează pe teritoriul României, inclusiv fondatorii acestora”, sunt neconstituționale, deoarece permit stabilirea calității de lucrător sau colaborator al fostei Securități în cazul unei persoane, membru fondator sau membru al conducerii unei fundații, care este o persoană juridică de drept privat, ceea ce nu implică exercitarea vreunei funcții de autoritate publică. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 27 iulie 2004, pronunțată în Cauza *Sidabras și Dziutas împotriva Lituaniei*, potrivit căreia măsurile de lustrare vizându-i pe foștii membri ai poliției politice comuniste, prin raportare la sectorul privat (spre deosebire de sectorul public), nu reprezintă o ingerință necesară într-o societate democratică, fiind disproportionale.

În fine, autorul susține neconstituționalitatea extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 în raport cu art. 147 alin. (1) din Constituție, interpretat în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, obligatorie conform art. 147 alin. (4) din Constituție. Astfel, arată că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, este menționat faptul că aceasta a fost adoptată în urma publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008, prin care Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste a fost declarată neconstituțională.

Or, prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție disting, cu privire la obligația de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției — între competența Parlamentului, pentru dispozițiile din legi, pe de o parte, și cea a Guvernului, pentru dispozițiile din ordonanțele acestuia, pe de altă parte. De asemenea, instanța de contencios

constituțional a interpretat art. 147 alin. (1) din Constituție în sensul că, pe o perioadă de 45 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a unei decizii de neconstituționalitate, Guvernul nu poate adopta o ordonanță de urgență pentru a pune de acord prevederile dintr-o lege declarată neconstituțională cu dispozițiile Constituției, ci poate doar să inițieze un proiect de lege în acest scop.

Prin urmare, cum Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a fost adoptată în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție, rezultă că acest act normativ contravine normei constituționale indicate, deoarece punerea de acord se putea face numai prin lege, iar nu prin ordonanță.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate sunt în deplin acord cu normele constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, nr. 436 din 15 aprilie 2010 și nr. 159 din 23 februarie 2012, exprimat în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind trăsăturile statului român, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 26 alin. (1) privind obligația autorităților publice de a respecta și ocroti dreptul la viață intimă, familială și privată și art. 147 alin. (1) privind efectele deciziilor Curții Constituționale prin care este constată neconstituționalitatea dispozițiilor din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente.

Sunt invocate, de asemenea, dispozițiile art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie* și art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, pe de o parte, că prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea constată că în cauza de față sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pe de altă parte, referitor la critica de neconstituționalitate a normelor cuprinse în art. 3 lit. y) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, Curtea reține că acestea dau expresie opțiunii legiuitorului, reprezentând o consacrare la nivel legislativ a dreptului la informație în ceea ce privește existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în cazul membrilor conducerii fundațiilor, asociațiilor și filialelor care activează pe teritoriul României, inclusiv al fondatorilor acestora.

O asemenea opțiune este pe deplin justificată, având în vedere că persoanele prevăzute de normele supuse controlului de constituționalitate desfășoară și coordonează o activitate de interes public, prin care se urmărește, printre altele, realizarea unor scopuri cu caracter general, local sau de grup și promovarea valorilor civice, ale democrației și statului de drept.

Sub acest aspect, Curtea reține că exigențele unei vieți democratice, așa cum transpar ele din ansamblul reglementărilor legale criticate, impun ca persoanele vizate de prevederile art. 3 lit. y) din ordonanța de urgență să poată fi cunoscute de opinia publică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 980 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 17 august 2009).

În același timp, Curtea subliniază că dreptul la viață intimă, familială și privată nu este un drept absolut, ci, în anumite condiții, acesta poate fi supus anumitor limitări ori restricții sau ingerințe din partea autorităților (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 485 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 4 mai 2009). De asemenea, respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private nu se asigură în detrimentul altor cetățeni sau al autorităților.

În aceeași ordine de idei, Curtea constată că reglementările supuse controlului de constituționalitate urmăresc scopul de deconspirare a Securității, implicând, în același timp, garanții adecvate și suficiente pentru evitarea oricăror ingerințe arbitrare.

Astfel, prevederile legale criticate stabilesc titularii dreptului de acces la informație — *orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice*, condițiile de exercitare a acestui drept — *la cerere și persoanele vizate — membrii conducerii fundațiilor care activează pe teritoriul României, inclusiv fondatorii acestora*.

Totodată, competența de a se pronunța asupra calității unei persoane de lucrător sau colaborator al Securității aparține unei instanțe judecătorești, autoritate independentă și imparțială, îndrituită să soluționeze o acțiune în constatare, părțile interesate având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile

prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept. În plus, orice persoană din categoria celor nominalizate expres de lege, pentru care Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București a constatat calitatea de lucrător sau colaborator al Securității, are posibilitatea de a solicita, pe calea recursului, exercitat în condițiile legii, controlul hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de fond. Soluționarea acestuia revine, de asemenea, unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, competentă a se pronunța cu privire la legalitatea hotărârii judecătorești și a sancționa un eventual abuz.

În aceste condiții, Curtea constată că normele supuse controlului de constituționalitate asigură un raport rezonabil de proporționalitate între interesele concurente implicate, precum și un just echilibru între respectarea dreptului la viață intimă, familială și privată, pe de o parte, și a dreptului la informație, pe de altă parte, fiind create premisele valorificării acestor drepturi în concordanță cu exigențele proprii unui stat de drept, garant al valorilor supreme în spiritul idealurilor Revoluției din decembrie 1989, potrivit art. 1 alin. (3) din Constituție.

De altfel, Curtea nu poate reține nici argumentele de neconstituționalitate invocate prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 27 iulie 2004, pronunțată în Cauza *Sidabras și Dziutas împotriva Lituaniei*), care a considerat drept disproporționate, prin raportare la sectorul privat, măsurile de lustrare vizându-i pe foștii membri ai poliției politice comuniste, deoarece acțiunile promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu tind la atragerea unei răspunderi juridice, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

Având în vedere cele expuse, Curtea constată că nu este îndreptățită nici critica potrivit căreia ar fi încălcate dispozițiile constituționale și convenționale privind egalitatea în drepturi și interzicerea discriminării. Considerentele pe care Curtea le-a enunțat anterior evidențiază situația juridică distinctă a membrilor conducerii fundațiilor, care activează pe teritoriul României, inclusiv a fondatorilor acestora, situație ce a determinat o reglementare diferită.

Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (1) din Constituție, pentru următoarele considerente:

Prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, Curtea a constatat neconstituționalitatea Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, *în ansamblul său*, iar ca efect al acestei decizii, odată cu publicarea sa în Monitorul Oficial al României, Partea I, prevederile legii neconstituționale au fost suspendate de drept pe o perioadă de maximum 45 de zile, urmând ca, după expirarea acesteia, să își înceteze efectele juridice.

Totodată, Curtea observă că, la data de 5 martie 2008, Guvernul a adoptat Ordonanța de urgență nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, care a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, intrând în vigoare la 5 zile de la publicare, așadar într-un moment în care legea constatată ca fiind

neconstituțională devenise inaplicabilă. De asemenea, ordonanța de urgență a fost depusă la Camera Deputaților, în vederea dezbaterii sale în procedură de urgență.

Analizând preambulul ordonanței de urgență, astfel cum acesta a fost redactat la data adoptării sale, Curtea reține că intervenția Guvernului, menită să evite crearea unui vid legislativ, cu consecințe juridice grave (de la dezincriminarea, prin efectul legii, a infracțiunilor cuprinse în actul normativ, la menținerea unei naturi juridice neclare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în sistemul instituțiilor publice și până la încetarea, pentru o perioadă nedeterminată, a procesului de consemnare publică a acțiunilor întreprinse împotriva regimului totalitar comunist, precum și a reprimărilor acestor acțiuni), s-a concretizat prin adoptarea unei reglementări noi, distincte, a cărei finalitate este, în esență, aceea de a asigura un mecanism nou pentru desfășurarea procesului de deoalare a activităților exercitate de regimul comunist.

Curtea reține, în continuare, că această soluție este justificată prin urgența reclamată de lipsa de reglementare a domeniului enunțat, iar finalitatea sa nu constă în eludarea competenței constituționale a Parlamentului. De altfel, în expunerea de motive la Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, Guvernul a arătat că adoptarea de urgență a noii reglementări se impune „cu atât mai mult cu cât activitatea parlamentară urmează a fi perturbată în perioada imediat următoare datorită organizării la București a summitului NATO, neexistând timpul material necesar derulării unui proces legislativ obișnuit în ambele Camere ale Parlamentului, în această scurtă perioadă”.

Cu alte cuvinte, în situația de față este vorba de recurgerea la o măsură de ordin constituțional, constând în adoptarea unei ordonanțe de urgență, ce a permis Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, fiind aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008), să facă față unei situații extraordinare și care se justifică pe necesitatea și urgența reglementării unei împrejurări

care impunea adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.

În aceste condiții, Curtea constată că intervenția Guvernului, pe calea ordonanței de urgență, pentru a reglementa accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, nu poate fi considerată neconstituțională, de vreme ce o asemenea reglementare își are temeiul chiar în normele art. 115 alin. (4) din Constituție și respectă condițiile constituționale privind adoptarea și aprobarea, prin lege, a ordonanței de urgență.

De aceea, a accepta critica autorului excepției, în sensul că, în cauza de față, revenea exclusiv Parlamentului rolul de a legifera, înseamnă a ignora dispozițiile art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție și a lipsi de substanță practică posibilitatea pe care Legea fundamentală o recunoaște Guvernului, de a adopta ordonanțe de urgență, evident cu respectarea exigențelor pe care însăși Constituția le instituie.

Mai mult, în situația determinată de constatarea neconstituționalității unei legi în ansamblul său, Curtea a reținut că pronunțarea unei astfel de decizii are un efect definitiv cu privire la acel act normativ, consecința fiind încetarea procesului legislativ în privința respectivei reglementări (a se vedea Decizia nr. 308 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012).

În fine, Curtea constată că, în cauza de față, adoptarea unei ordonanțe de urgență, în condițiile enunțate mai sus, ulterior constatării neconstituționalității Legii nr. 187/1999 în ansamblul său, reprezintă o situație diferită de cea din Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea anumitor prevederi ale Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, motiv pentru care invocarea considerentelor acestei decizii nu poate avea relevanță la soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, excepție ridicată de Ioan Besoiu în Dosarul nr. 10.185/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 956

din 13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 și 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 și 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sindicatul cadrelor militare disponibilizate în rezervă și în retragere, în calitate de reprezentant al membrilor săi Emil Pătrășcanu și Gheorghe Țuțuianu, în dosarele nr. 2.326/103/2011 și nr. 2.334/103/2011 ale Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 9.354/117/2011 și de Constantin Dumitrache în Dosarul nr. 7.401/120/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 25 octombrie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 13 noiembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin deciziile nr. 708 din 9 aprilie 2012 și nr. 709 din 9 aprilie 2012, pronunțate în dosarele nr. 2.326/103/2011 și nr. 2.334/103/2011, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul cadrelor militare disponibilizate în rezervă și în retragere, în calitate de reprezentant al membrilor săi Emil Pătrășcanu și Gheorghe Țuțuianu, cu prilejul soluționării recursurilor formulate împotriva sentințelor civile nr. 1.281/C din 28 septembrie 2011 și nr. 1.287/C din 28 septembrie 2011, pronunțate de Tribunalul Neamț în dosarele nr. 2.326/103/2011 și nr. 2.334/103/2011.

Prin Încheierea din 15 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 9.354/117/2011, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 din Legea nr. 263/2010.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 839 din 26 ianuarie 2012, pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosarul nr. 9.354/117/2011, sentință prin care acțiunea formulată de reclamantul Vasile Popa a fost respinsă ca

inadmisibilă, întrucât nu a fost îndeplinită procedura prealabilă de contestare a deciziei de pensionare la Comisia Centrală de Contestații.

Prin Încheierea din 7 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.401/120/2011, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1) și (2) și art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010**, excepție ridicată de Constantin Dumitrache.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, următoarele:

1. Procedura administrativă prealabilă reglementată de art. 149 din Legea nr. 263/2010 are, în realitate, un caracter jurisdicțional, contravenind astfel dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Constituție. În acest sens, invocă prevederile Regulamentului Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale din 2 mai 2011 privind organizarea, funcționarea și structura Comisiei Centrale de Contestații din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, care reglementează în art. 13 și 14 procedura de soluționare a contestațiilor de către această comisie.

2. În situația în care procedura administrativă prealabilă reglementată de textele de lege criticate nu este urmată, instanța de judecată va respinge acțiunea ca inadmisibilă. De asemenea, neformularea contestațiilor împotriva deciziilor de pensionare în termenul legal face ca aceste decizii să devină definitive, astfel că modul de stabilire a pensiei nu mai poate fi supus analizei instanței de judecată, încălcându-se, prin urmare, dispozițiile art. 21 din Constituție.

3. Art. 151 din Legea nr. 263/2010 prevede posibilitatea atacării în instanță a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații, dar nu se referă și la situația când aceste comisii nu răspund contestațiilor formulate împotriva deciziilor de pensionare în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 150 alin. (4). Astfel, procedura prealabilă de contestare a deciziei de pensionare se desfășoară în fața unei unice comisii la nivel național, fapt de natură a îngreuna cu adevărat accesul la instanță într-un termen rezonabil, fiind evident și notoriu faptul că, raportat la numărul mare de contestații adunate de la nivelul întregii țări în fața unui unic organism abilitat să le soluționeze, termenul legal de soluționare nu poate fi respectat. Neavând o hotărâre emisă de aceste comisii, titularul dreptului la pensie nu se poate adresa instanței de judecată. În același timp, legea nu prevede posibilitatea atacării direct în instanță a deciziilor de pensionare.

Prevederile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 împiedică accesul liber la justiție și pentru că, în urma emiterii hotărârii Comisiei Centrale de Contestații, „aceasta din urmă admite total sau parțial contestația și retrimite dosarul pentru revizuire casei de pensii emitente inițial, spre a emite o nouă decizie de pensie. Împotriva acesteia, pensionarul nu poate

introduce direct acțiune în justiție, întrucât nu a epuizat faza procedurii prealabile. Casa de pensii poate emite o nouă decizie de pensie [...]. Aceasta va fi urmată de o nouă contestație la decizia de pensie tot către Comisia Centrală de Contestații și așa mai departe...”

Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât alin. (4) al acestui articol se referă doar la procedurile prealabile administrative cu caracter jurisdicțional, iar nu și la cele fără caracter jurisdicțional, așa cum este procedura reglementată de art. 149 din Legea nr. 263/2010.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 149 și 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 149: „(1) *Deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii și de casele de pensii sectoriale pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații, respectiv la comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații.*

(2) *Procedura de examinare a deciziilor supuse contestării reprezintă procedură administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional.*

(3) *Comisia Centrală de Contestații funcționează în cadrul CNPP.*

(4) *Deciziile de pensie necontestate în termenul prevăzut la alin. (1) sunt definitive.”;*

— Art. 151: „(1) *Hotărârile Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații se comunică persoanelor în cauză și caselor teritoriale de pensii sau caselor de pensii sectoriale interesate, după caz, în termen de 5 zile de la adoptare.*

(2) *Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) pot fi atacate la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la comunicare.*

(3) *Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) care nu au fost atacate la instanțele judecătorești în termenul prevăzut la alin. (2) sunt definitive.”*

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 referitor la dreptul de proprietate. De asemenea, invocă încălcarea următoarelor texte din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept și art. 18 referitor la limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate fac parte din cap. VIII al Legii nr. 263/2010 — „Jurisdicția asigurărilor sociale”. Prevederile acestui capitol stabilesc că persoanele nemulțumite de modul de stabilire a pensiei pot contesta deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii și de casele de pensii sectoriale, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații, respectiv la comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații. Termenul de soluționare a acestor contestații este de 45 de zile de la data înregistrării acestora, iar hotărârile pronunțate se comunică persoanelor în cauză și caselor teritoriale de pensii sau caselor de pensii sectoriale interesate, după caz, în termen de 5 zile de la adoptare. Această procedură are caracterul unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional.

Art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 prevede posibilitatea atacării în instanță a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Față de criticile formulate de autorii excepției de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție are în vedere faptul că, deși art. 149 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 caracterizează această procedură ca fiind una „administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional”, în realitate, din cuprinsul art. 13 și 14 din Regulamentul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale din 2 mai 2011 privind organizarea, funcționarea și structura Comisiei Centrale de Contestații din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, aprobat prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale, al ministrului apărării naționale, al ministrului administrației și internelor și al directorului Serviciului Român de Informații nr. 1.453/M.34/18.769/10.161/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 9 mai 2011, reiese că această procedură are caracter jurisdicțional, astfel că obligativitatea acesteia este neconstituțională.

Curtea constată însă că această critică nu vizează conținutul prevederilor Legii nr. 263/2010, ci pe cel al Regulamentului Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale din 2 mai 2011. Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă a se pronunța doar cu privire la „neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”. Aceste dispoziții se referă la lege *stricto sensu*, ca act adoptat de Parlament și promulgat de Președintele României, astfel că nu acoperă și sfera actelor administrative emise în aplicarea legilor, ce pot fi contestate însă în fața instanțelor de contencios administrativ.

2. În ceea ce privește critica potrivit căreia, în cazul neparcurgerii procedurii prealabile obligatorii, titularul dreptului la pensie ar fi împiedicat de a se adresa justiției, cu încălcarea art. 21 și, în subsidiar, a art. 44 din Constituție, Curtea reține că, reglementând această procedură, legiuitorul a urmărit degrevarea instanțelor de judecată de o mare parte a cauzelor privind drepturile de asigurări sociale prin interpunerea comisiilor de contestații în procedura de soluționare a acestora. Astfel, pensionarii pot supune deciziile de pensii controlului comisiei de contestații fără a mai parcurge procedura, în principiu de mai lungă durată, din fața instanțelor de judecată și, numai în situația când nu sunt mulțumiți de hotărârile acestei comisii, pot să le supună analizei instanței de judecată. O astfel de procedură nu poate fi privită ca aducând *eo ipso* atingere dreptului de acces liber la justiție, chiar dacă are caracter obligatoriu, atât timp cât, ulterior parcurgerii sale, persoana interesată se poate adresa instanței de judecată. Prevederile art. 21 din Constituție nu interzic existența unei astfel de proceduri administrative prealabile și nici obligativitatea acesteia atât timp cât nu are un caracter jurisdicțional.

De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 121 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 8 martie 2010, în care a statuat că „înstituirea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu este contrară principiului liberului acces la justiție cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești”.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei*, paragraful 51, ori Hotărârea din 26 aprilie 1995, pronunțată în Cauza *Fischer contra Austriei*, paragraful 28, că imperative de suplețe și eficacitate, pe deplin compatibile cu protecția drepturilor protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pot justifica intervenția prealabilă a unor organe administrative care nu îndeplinesc condițiile cerute de art. 6 paragraful 1 din Convenție. Ceea ce impun însă dispozițiile acestui articol convențional este ca decizia unei asemenea autorități să fie supusă controlului ulterior exercitat de un organ de plină jurisdicție, adică un „tribunal” în sensul Convenției.

Faptul că, prin neparcurgerea acestei proceduri ori prin nerespectarea termenelor legale, cel interesat ar putea pierde dreptul de acces la justiție nu este nici el de natură să demonstreze neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile analizate.

Astfel, așa cum Curtea a statuat în mod constant în jurisprudența sa, „liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări.

Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea cadrului legal stabilit de legiuitor, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, are legitimarea constituțională de a stabili procedura de judecată. Aceasta implică și reglementarea unor termene, după a căror expirare valorificarea dreptului nu mai este posibilă”.

În acest sens este Decizia nr. 1.033 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 29 octombrie 2010.

Prin urmare, având în vedere cele reținute, Curtea urmează a respinge și această critică de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

3. În continuare, analizând criticile aduse în mod special prevederilor art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, Curtea reține că, potrivit celor susținute de autorii excepției de neconstituționalitate, în urma emiterii hotărârii Comisiei Centrale de Contestații, „aceasta din urmă admite total sau parțial contestația și retrimite dosarul pentru revizuire casei de pensii emitente inițial, spre a emite o nouă decizie de pensie. Împotriva acesteia, pensionarul nu poate introduce direct acțiune în justiție, întrucât nu a epuizat faza procedurii prealabile”.

De asemenea, autorii excepției critică faptul că art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, prin redactarea sa restrictivă, în sensul posibilității de a ataca în instanță doar hotărârile comisiilor de contestații, iar nu și direct deciziile de pensionare, creează în fapt un obstacol pentru accesul la justiție în situația în care aceste comisii nu răspund contestatarilor în termenul prevăzut de lege.

Față de prima critică de neconstituționalitate, Curtea reține că aspectele de neconstituționalitate invocate provin dintr-o eronată interpretare a textului de lege criticat.

Astfel, este evident lacunară interpretarea potrivit căreia pensionarul nu ar putea niciodată supune controlului judiciar hotărârea Comisiei Centrale de Contestații. Acest raționament omite faptul că, deși prin hotărârea pronunțată Comisia Centrală de Contestații poate dispune recalcularea pensiei și emiterea unei noi decizii de pensionare de către casa de pensii, totodată această hotărâre poate fi atacată în instanță, potrivit art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

De asemenea, rezultat al unei interpretări eronate pare a fi și critica referitoare la faptul că textul de lege criticat ar bloca accesul la justiție al celor care, deși s-au adresat comisiilor de contestații, nu au primit o hotărâre de la acestea în termenul legal.

Astfel, Curtea apreciază că, în măsura în care o persoană face dovada îndeplinirii cerințelor legii de a se adresa comisiei de contestații pentru soluționarea cererilor referitoare la drepturile de asigurări sociale și a faptului că termenul legal pentru soluționarea și comunicarea acestora a fost depășit, instanțele de judecată, în virtutea rolului lor activ prevăzut de art. 129 alin. (5) din Codul de procedură civilă, nu ar putea respinge ca prematură ori inadmisibilă acțiunea, ci ar proceda la soluționarea acesteia pe fond. Aceasta nu exclude demersul prealabil al instanței de a obține răspunsul pe care comisia l-a dat contestației formulate potrivit art. 149 din Legea nr. 263/2010.

Invocarea din oficiu a excepției de prematuritate a acțiunii în justiție nu este posibilă, de vreme ce dispozițiile art. 109 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevăd că „neîndeplinirea procedurii prealabile nu poate fi invocată decât de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea decăderii”. Pe de altă parte, invocarea acestei excepții de către comisiile de contestații ar echivala cu invocarea propriei culpe.

Cu toate acestea, așa cum o demonstrează practica judiciară invocată de autorii excepției, unele instanțe de judecată interpretează prevederile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 ca un obstacol de a se adresa justiției nu doar în situația în care contestatarul nu a parcurs procedura administrativă prealabilă obligatorie, ci și în cazul în care acesta a făcut toate demersurile necesare, dar comisia de contestații nu a soluționat cererea în termenul legal. Textul de lege în discuție, prin redactarea sa lacunară, dă posibilitatea unei astfel de interpretări ce are drept consecință încălcarea dreptului fundamental de acces liber la justiție.

Curtea, prin Decizia nr. 953 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie

2007, a statuat că existența oricărui impediment administrativ, care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea până la urmă să nege accesul liber la justiție, încalcă în mod flagrant prevederile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție.

Într-adevăr, prevederea dreptului de acces la justiție, în condițiile în care acesta poate fi obstrucționat sau amânat fără termen din motive imputabile unui organ administrativ, poate pune în discuție afectarea acestui drept ori chiar lipsirea sa de substanță. Astfel, împrejurările care pot aduce atingere dreptului de acces liber la justiție trebuie căutate nu doar în modul de reglementare a acestui drept, ci și în modalitatea prin care, în practică, acesta se poate realiza în funcție de condițiile existente. Făcând trimitere la raționamentul Curții Europene a Drepturilor Omului statuat încă din anul 1979 în Hotărârea pronunțată în Cauza *Airey contra Irlandei*, instanța de contencios constituțional reține că, asemenea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Constituția României nu are ca scop să apere drepturi teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective.

Or, interpretarea dată dispozițiilor art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în sensul că acestea ar putea amâna fără limită de timp realizarea drepturilor titularilor dreptului de pensie, poate fi privită, fără îndoială, ca o atingere a dreptului de care aceștia trebuie să se bucure potrivit art. 21 din Constituție.

Curtea apreciază că înlăturarea oricărei posibile interpretări a legii de natură să limiteze accesul liber la justiție se impune cu atât mai mult în contextul avut în vedere cu cât acesta privește realizarea dreptului la pensie.

Astfel, deși pronunțate într-un alt context, considerentele Deciziei nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, au în prezenta cauză o deosebită relevanță: „Scopul pensiei este acela de a compensa în perioada pasivă a vieții persoanei asigurate contribuțiile vărsate de către aceasta la bugetul asigurărilor

sociale de stat în temeiul principiului contributivității și de a asigura mijloacele de subzistență a celor care au dobândit acest drept în condițiile legii (perioadă contributivă, vârstă de pensionare etc.). Astfel, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale.

Deși sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau asupra fondurilor de asigurări sociale (Decizia Curții Constituționale nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007), ele îndreptățesc persoana care a realizat venituri și care a plătit contribuția sa la bugetul asigurărilor sociale de stat să beneficieze de o pensie care să reflecte nivelul veniturilor realizate în perioada activă a vieții.

Cuquantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acesteia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză, practic, și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuquantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității.”

Având în vedere cele reținute, Curtea apreciază că dispozițiile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Constată că dispozițiile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, care au format obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate de Sindicatul cadrelor militare disponibilizate în rezervă și în retragere, în calitate de reprezentant al membrilor săi Emil Pătrășcanu și Gheorghe Țuțuianu, în dosarele nr. 2.326/103/2011 și nr. 2.334/103/2011 ale Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și de Constantin Dumitrache în Dosarul nr. 7.401/120/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă, sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 și art. 151 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010, excepție ridicată de Sindicatul cadrelor militare disponibilizate în rezervă și în retragere, în calitate de reprezentant al membrilor săi Emil Pătrășcanu și Gheorghe Țuțuianu, în dosarele nr. 2.326/103/2011 și nr. 2.334/103/2011 ale Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 9.354/117/2011 și de Constantin Dumitrache în Dosarul nr. 7.401/120/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România

Având în vedere că, potrivit Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, actul de identitate național are funcția de document de călătorie pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, astfel încât se impune producerea unor acte de identitate sigure, în măsură să conducă la evitarea utilizării de documente de identitate false sau falsificate, fapt care s-a intensificat în ultimii ani,

ținându-se seama de necesitatea sporirii gradului de siguranță al actului de identitate, relevantă, inclusiv prin mass-media, și în situații care priveau derularea unor tranzacții imobiliare ilicite ori din domeniul traficului de persoane sau al migrației ilegale, în baza necesității alinierii la inițiativele europene în materia evidenței persoanelor și a e-serviciilor, respectiv preocupările de interconectare a sistemelor referitoare la identitatea electronică, pentru crearea premiselor necesare introducerii și compatibilizării soluțiilor de e-administrație, în concordanță cu obiectivele care se subscriu proiectului european la scară largă, STORK (Secure idenTity acrOss boRders linKed), care își propune să implementeze recunoașterea la scară europeană a identității electronice, ceea ce va permite întreprinderilor, cetățenilor și funcționarilor din administrațiile publice să își utilizeze, în oricare dintre statele membre, identitatea electronică atribuită la nivel național,

ținând seama de evaluarea activității desfășurate de Ministerul Administrației și Internelor în anul 2011, capitolul VIII „Priorități ale M.A.I. pentru anul 2012”, care prevede implementarea proiectului cărții electronice de identitate,

ținând cont de obligațiile asumate de către România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, sub sancțiunea declanșării procedurii privind neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de introducere în cursul anului 2012 a elementelor biometrice de identificare în permisele de mic trafic de frontieră,

având în vedere faptul că Centrul Național Unic de Personalizare a Pașapoartelor Electronice, care funcționează la Direcția Generală de Pașapoarte din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, deține echipamentele și tehnologia necesare personalizării permiselor de mic trafic de frontieră cu elemente biometrice de identificare,

în conformitate cu prevederile pct. 7 din Decizia Comisiei C (2009) 3.770 din 20 mai 2009 de modificare a specificațiilor tehnice pentru modelul uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe,

pentru respectarea dreptului de vot al persoanelor private de libertate, luând în considerare numărul mare de persoane private de libertate care nu își pot exprima dreptul de vot în lipsa unor documente de identitate valabile, precum și în vederea interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor legale cu referire la scutirea taxelor pentru producerea și eliberarea documentelor de identitate,

ținând seama de faptul că aceste elemente constituie situații extraordinare vizând interesul cetățenilor care circulă în regim de mic trafic de frontieră și contribuie la îndeplinirea obligațiilor asumate de România,

având în vedere faptul că neadoptarea acestor măsuri imediate și a reglementărilor de implementare a acestora, prin ordonanță de urgență, ar genera disfuncționalități majore cu efecte negative asupra evidenței cetățenilor români și securității documentelor de identitate, precum și în utilizarea eficientă a resurselor umane și financiare din sistemul de evidență a populației,

în considerarea faptului că aceste elemente cu impact major în evidența populației vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Evidența cetățenilor români reprezintă un sistem național de înregistrare și actualizare a datelor cu caracter personal ale acestora, necesar cunoașterii numărului, structurii și mișcării populației pe teritoriul țării și furnizării de date în interesul cetățenilor, al statului și al instituțiilor publice.

(2) Evidența cetățenilor români cu domiciliul în România se ține după principiul locului de domiciliu al acestora de către Ministerul Administrației și Internelor, prin Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, denumită în continuare *D.E.P.A.B.D.*, împreună cu serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor organizate potrivit legii.”

2. La articolul 2, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Activitatea de evidență a cetățenilor români, precum și cea privind eliberarea actelor de identitate ale cetățenilor români se realizează în mod unitar și sunt coordonate de *D.E.P.A.B.D.*,

la nivel central, și de către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, la nivel județean.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Integrarea și administrarea bazelor de date privind evidența persoanelor, a actelor de stare civilă, a cărților de identitate, a cărților electronice de identitate, a cărților de identitate provizorii, a cărților de alegător și a celorlalte documente necesare persoanei în relațiile cu statul se realizează de *D.E.P.A.B.D.*

(2) *D.E.P.A.B.D.* administrează Sistemul național informatic de evidență a persoanelor, denumit în continuare *S.N.I.E.P.*

(3) *S.N.I.E.P.* reprezintă ansamblul activităților desfășurate cu mijloace informatice pentru ținerea evidenței persoanelor, producerea, emiterea și evidența actelor de stare civilă, a cărților de identitate, a cărților electronice de identitate, a cărților de identitate provizorii, a cărților de alegător și a altor documente necesare persoanei în relațiile cu statul.”

4. Articolul 4 se abrogă.

5. Articolul 5 se abrogă.

6. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În vederea realizării evidenței cetățenilor români, fiecărei persoane fizice i se atribuie, începând de la naștere, un cod numeric personal, denumit în continuare *C.N.P.*, care se înscrie în actele și certificatele de stare civilă și se preia

în celelalte acte cu caracter oficial, emise pe numele persoanei respective, precum și în Registrul național de evidență a persoanelor, denumit în continuare *R.N.E.P.*

(2) C.N.P. reprezintă un număr semnificativ ce individualizează în mod unic o persoană fizică și constituie un instrument de verificare a datelor de stare civilă ale acesteia și de identificare în anumite sisteme informatice de către persoanele autorizate.

(3) C.N.P. sunt generate și administrate prin mijloace informatice de D.E.P.A.B.D., care emite și distribuie anual către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, Serviciul Public Comunitar de Evidență a Persoanelor al Municipiului București și Departamentul consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe listele conținând codurile numerice personale precalculate pentru anul în curs.

(4) Pentru situații de excepție, la solicitarea instituțiilor publice prevăzute la alin. (3), D.E.P.A.B.D. generează C.N.P. suplimentare.

(5) Atribuirea C.N.P. se face, în țară, de serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor sau, acolo unde acestea nu există ori nu funcționează, de autoritățile executive ale unităților administrativ-teritoriale, iar în străinătate, de Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României, în baza listelor prevăzute la alin. (3) sau, după caz, alin. (4).

(6) Gestionarea și verificarea atribuirii C.N.P. revin serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, sub coordonarea D.E.P.A.B.D.”

7. Titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Organizarea și administrarea R.N.E.P.”

8. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) R.N.E.P. este componenta principală a S.N.I.E.P. și reprezintă ansamblul datelor cu caracter personal ale cetățenilor români, rezultate în urma prelucrării automate, într-o concepție unitară, pentru scopurile prevăzute la art. 2 alin. (1).

(2) R.N.E.P. este organizat pe 3 niveluri — central, județean și local — și funcționează în sistem deschis, servind ca suport unic pentru furnizarea de date, în condițiile legii, pentru toate sistemele informatice care prelucrează date nominale privind persoana fizică.

(3) Componenta informatizată a R.N.E.P. este organizată pe un singur nivel — central.

(4) Conținutul R.N.E.P. se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor.”

9. Articolul 8 se abrogă.

10. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Cetățenii români sunt înregistrați în R.N.E.P. pe baza datelor de stare civilă din actele de naștere.

(2) Introducerea, actualizarea, exploatarea și valorificarea datelor din R.N.E.P. se realizează de D.E.P.A.B.D. și de serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor.

(3) Actualizarea datelor din R.N.E.P. se realizează pe baza documentelor prezentate de persoana interesată sau comunicate de autorități, potrivit atribuțiilor ce le revin, în situațiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(4) Autoritățile prevăzute la alin. (3) sunt:

a) Ministerul Afacerilor Externe, pentru evenimentele de stare civilă intervenite în străinătate;

b) Autoritatea Națională pentru Cetățenie, pentru cei care dobândesc sau pierd cetățenia română;

c) organele judiciare, pentru persoanele față de care s-a dispus interzicerea exercitării drepturilor electorale, interzicerea prezenței sau părăsirii localității, precum și pentru persoanele puse sub interdicție;

d) instanțele judecătorești, notarii publici și ofițerii de stare civilă, pentru modificări intervenite ca urmare a divorțului;

e) Direcția Generală de Pașapoarte, pentru cei care dobândesc sau dețin statutul de cetățean român cu domiciliul în străinătate.”

11. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Beneficiarii datelor cu caracter personal furnizate din R.N.E.P. sunt obligați să utilizeze aceste date numai pentru destinația stabilită și să asigure protecția acestora, în condițiile legii.”

12. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal din R.N.E.P. se face la cererea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice, în condițiile stabilite de lege.

(2) Furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal din R.N.E.P. se face în condițiile stabilite de lege, în cadrul unor acțiuni de interes public sau în vederea îndeplinirii unor obligații legale, cu plata corespunzătoare a taxelor prevăzute de lege, în baza unui contract încheiat între Ministerul Administrației și Internelor, prin D.E.P.A.B.D., și beneficiar.

(3) De la plata taxelor prevăzute la alin. (2) se exceptează furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal din R.N.E.P. solicitată de:

a) instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale și justiției;

b) instituțiile publice cu atribuții în domeniul realizării creanțelor bugetare prin modalitățile de executare silită prevăzute de lege;

c) Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate județene și a municipiului București, Casa de Asigurări de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii;

d) Ministerul Sănătății, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București și spitalele județene, municipale, orașenești și comunale;

e) Ministerul Finanțelor Publice și structurile subordonate acestuia, în scopul urmăririi impozitului pe venit datorat de persoanele fizice;

f) Ministerul Afacerilor Externe și structurile subordonate acestuia;

g) instituțiile cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului și al asistenței și ocrotirii sociale a bătrânilor;

h) poliția locală;

i) alte persoane juridice, în condițiile prevăzute de lege.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal se face în baza unui protocol încheiat între Ministerul Administrației și Internelor, prin D.E.P.A.B.D., și persoanele juridice enumerate.

(5) Contractul prevăzut la alin. (2) și protocolul prevăzut la alin. (4) trebuie să conțină în mod obligatoriu destinația datelor, volumul și structura acestora, suportul pe care se livrează și măsurile de protecție și securitate a datelor prevăzute de lege.

(6) Furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal din R.N.E.P. se realizează de:

a) D.E.P.A.B.D. sau de structurile sale teritoriale, la solicitarea scrisă adresată acestora;

b) serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, la solicitarea scrisă adresată acestora, atunci când datele cu caracter personal servesc îndeplinirii obligațiilor legale ce revin autorităților administrației publice locale.”

13. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Începând cu vârsta de 14 ani, cetățenilor români li se eliberează acte de identitate.

(2) În termen de 15 zile de la împlinirea vârstei prevăzute la alin. (1), cetățenii români trebuie să solicite eliberarea actului de identitate.

(3) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *act de identitate* se înțelege cartea de identitate, cartea electronică de identitate, cartea de identitate provizorie și buletinul de identitate, aflate în termen de valabilitate.”

14. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Actul de identitate face dovada identității, a cetățeniei române, a adresei de domiciliu și, după caz, a adresei de reședință.

(2) În condițiile Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, cartea de identitate și cartea electronică de identitate constituie document de călătorie în statele membre ale Uniunii Europene.

(3) Cartea electronică de identitate permite titularului autentificarea în sisteme informatice ale Ministerului Administrației și Internelor sau sisteme terțe, precum și utilizarea semnăturii electronice calificate, în condițiile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică și ale prezentei ordonanțe de urgență.

(4) În cazul minorului căruia nu i s-a eliberat primul act de identitate, dovada identității se face cu certificatul de naștere. Dovada cetățeniei acestuia se face cu certificatul de naștere însoțit de actul de identitate sau pașaportul unuia dintre părinți.”

15. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Actul de identitate se eliberează de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu sau reședință a persoanei fizice, pe baza cererii acesteia sau a reprezentantului său legal.

(2) Cetățenii români cu domiciliul în România aflați temporar în străinătate pot depune cerere pentru eliberarea actului de identitate:

a) la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, în cazul în care, din motive obiective, nu se pot deplasa la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu sau reședință, cu excepția cererii pentru eliberarea cărții de identitate provizorie;

b) la serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, prin împuternicit, pe bază de procură specială autentificată la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din țara respectivă, cu excepția cererii pentru eliberarea cărții electronice de identitate prevăzute la art. 17 alin. (6) lit. a).

(3) Primul act de identitate nu se eliberează pe bază de procură specială.

(4) În cazul minorului care la împlinirea vârstei de 14 ani se află, în condițiile legii, în centre specializate aflate sub autoritatea serviciilor publice de asistență socială, actul de identitate se eliberează, prin grija acestor servicii, de către serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor din raza teritorială de competență.

(5) Minorul depune cererea pentru eliberarea actului de identitate, însoțit de unul dintre părinți sau, după caz, de reprezentantul său legal, de persoana desemnată din cadrul centrului specializat aflat sub autoritatea serviciului public de asistență socială sau de persoana căreia i-a fost încredințat în plasament.

(6) Pentru testarea și urmărirea funcționării aplicațiilor informatice, pentru soluționarea unor cazuri deosebite, precum și pentru sprijinirea activității specifice a structurilor cu atribuții în domeniul ordinii publice și siguranței naționale, actele de identitate se eliberează și de către D.E.P.A.B.D., de către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv al municipiului București.”

16. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Cererea pentru eliberarea actului de identitate reprezintă un formular-tip care conține datele cu caracter personal ale solicitantului și informațiile stabilite de lege pentru constituirea și actualizarea R.N.E.P.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se semnează de solicitant în prezența lucrătorului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, al reprezentantului misiunii diplomatice sau al oficiului consular și trebuie să fie însoțită de documentele care, potrivit legii, fac dovada numelui de familie și a prenumelui, datei de naștere, stării civile, cetățeniei române, adresei de domiciliu și, după caz, adresei de reședință.

(3) Cererile care privesc eliberarea unui nou act de identitate trebuie însoțite numai de documentele care, potrivit legii, fac dovada adresei de domiciliu și, după caz, a adresei de reședință, cu excepția situației în care:

a) au intervenit modificări ale datelor privind numele de familie și prenumele, data de naștere, starea civilă și cetățenia

română, când se prezintă și documentele care atestă aceste modificări;

b) solicitantul este titular al unei cărți de identitate provizorii sau al unui buletin de identitate, când se prezintă toate documentele prevăzute la alin. (2).

(4) În cazul pierderii, furtului, distrugerii sau al deteriorării actelor de identitate, solicitantul trebuie să prezinte un alt document oficial, cu fotografie de dată recentă, pentru certificarea identității. Atunci când persoana nu deține un astfel de document ori în situația în care se constată diferențe între fizionomia solicitantului și documentele prezentate sau informațiile din R.N.E.P., se solicită verificarea identității de către structura teritorială a poliției.

(5) Termenul de soluționare a cererilor pentru eliberarea unui act de identitate este de până la 30 de zile de la data înregistrării cererii la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor. În situații deosebite, termenul poate fi prelungit cu cel mult 15 zile de către șeful serviciului public comunitar de evidență a persoanelor.”

17. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Cartea de identitate se eliberează:

a) cu valabilitate de 4 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani;

b) cu valabilitate de 7 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 18 și 25 de ani;

c) cu valabilitate de 10 ani, după împlinirea vârstei de 25 de ani;

d) cu valabilitate nelimitată, după împlinirea vârstei de 55 de ani.

(2) De la data punerii în circulație a cărții electronice de identitate, cartea de identitate și cartea electronică de identitate se eliberează:

a) cu valabilitate de 4 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani;

b) cu valabilitate de 5 ani, după împlinirea vârstei de 18 ani.”

18. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Cartea de identitate conține date în format tipărit sau în format inscripționat prin tehnologie laser, precum și elemente de particularizare și de siguranță.

(2) Datele cu caracter personal înscrise în cartea de identitate sunt:

a) numele și prenumele titularului;

b) sexul;

c) cetățenia titularului;

d) data și locul nașterii titularului;

e) semnătura olografă a titularului;

f) fotografia titularului;

g) C.N.P.;

h) adresa de domiciliu a titularului.

(3) În cazul incapacităților și al persoanelor infirme sau analfabete, semnătura olografă a titularului poate lipsi din conținutul cărții de identitate.

(4) Cartea electronică de identitate este de tip smart card și conține date în format tipărit sau în format inscripționat prin tehnologie laser și în format electronic, precum și elemente de particularizare și de siguranță.

(5) Datele cu caracter personal care se înscriu în cartea electronică de identitate sunt cele prevăzute la alin. (2), cu aplicarea, după caz, a prevederilor alin. (3). În format electronic se înscriu:

a) datele din formatul tipărit, cu excepția semnăturii olografe a titularului;

b) prenumele părinților titularului;

c) certificate digitale;

d) date biometrice ale titularului, constând în imaginea facială și imaginile impresiunilor papilare a două degete.

(6) La cererea solicitantului, cartea electronică de identitate se eliberează:

a) cu toate datele prevăzute la alin. (5); sau

b) cu datele prevăzute la alin. (5), cu excepția imaginii impresiunilor papilare.”

19. După articolul 17 se introduc două noi articole, articolele 17¹ și 17², cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — (1) Certificatele digitale se emit și se înscriu după cum urmează:

- a) certificat digital, de Ministerul Administrației și Internelor;
- b) certificat digital calificat, de un furnizor de servicii de certificare, acreditat în condițiile Legii nr. 455/2001.

(2) Pentru autentificarea în sistemele informatice ale Ministerului Administrației și Internelor, nivelul de aplicabilitate și condițiile de utilizare a certificatelor digitale prevăzute la alin. (1) lit. a) se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Certificatul digital calificat se înscrie în cartea electronică de identitate ulterior producerii acesteia, la solicitarea titularului. Certificatul digital calificat se poate elibera doar persoanelor având capacitate deplină de exercițiu.

Art. 17². — (1) Imaginile impresiunilor papilare se colectează numai cu acordul expres al solicitantului cărții electronice de identitate sau, în cazul minorilor și al incapacabililor, numai cu acordul expres al părinților sau, după caz, părintelui care exercită autoritatea părintească ori al reprezentantului legal.

(2) Datele biometrice se colectează pentru a fi înscrise în cartea electronică de identitate, în scopul verificării autenticității acesteia și identității titularului.

(3) Verificarea identității titularului cărții electronice de identitate se stabilește prin compararea directă a datelor biometrice preluate de la titularul acesteia, cu ocazia verificării, și a datelor înscrise în cartea electronică de identitate.

(4) După personalizarea cărții electronice de identitate, respectiv a cărții de identitate și transmiterea acestora la autoritatea competentă să le elibereze, toate datele stocate în bazele de date de producție se șterg prin procedură automată.

(5) Imaginile impresiunilor papilare colectate cu ocazia depunerii cererii de eliberare a cărții electronice de identitate se șterg prin procedură automată imediat după personalizarea cărții electronice de identitate.

(6) Procedurile de preluare a datelor biometrice pentru emiterea cărții electronice de identitate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

20. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor eliberează un nou act de identitate în următoarele cazuri:

- a) la expirarea termenului de valabilitate a actului de identitate care urmează a fi preschimbă;
- b) dacă s-a modificat numele sau prenumele titularului, data ori locul nașterii, iar în cazul titularului unei cărți electronice de identitate, și prenumele părinților;
- c) în cazul schimbării domiciliului;
- d) în cazul schimbării denumirii sau rangului localităților și străzilor, al renumerotării imobilelor sau rearondării acestora, al înființării localităților sau străzilor;
- e) în cazul atribuirii unui nou C.N.P.;
- f) în cazul deteriorării actului de identitate;
- g) în cazul pierderii, furtului sau distrugerii actului de identitate;
- h) când fotografia din actul de identitate nu mai corespunde cu fizionomia titularului;
- i) în cazul schimbării sexului;
- j) în cazul anulării;
- k) pentru preschimbarea actelor de identitate care nu se mai emit, dar sunt valabile.

(2) Titularul sau reprezentantul legal al acestuia este obligat să solicite eliberarea unui nou act de identitate, în condițiile art. 15 și 16, după cum urmează:

- a) cu cel mult 180 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a actului de identitate, dar nu mai puțin de 15 zile, în situația prevăzută la alin. (1) lit. a);
- b) în termen de 15 zile de la producerea uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b)—j);
- c) oricând, în situația prevăzută la alin. (1) lit. k).

(3) Actul de identitate valabil rămâne în posesia titularului până la data înmânării noului document.”

21. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Cartea de identitate provizorie se eliberează în următoarele cazuri:

- a) când solicitantul nu prezintă toate documentele necesare pentru eliberarea cărții de identitate sau a cărții electronice de identitate;
- b) când, temporar, nu se poate realiza procedura preluării datelor biometrice;
- c) în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, care locuiesc temporar în România;
- d) când se solicită eliberarea unei cărți electronice de identitate sau a unei cărți de identitate, în unul din cazurile prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. a), b), e)—j).

(2) Termenul de valabilitate a cărții de identitate provizorie este diferențiat după cum urmează:

- a) de la o lună la un an, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c);
- b) 45 de zile, pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. d).

(3) Prevederile art. 15 și 16 se aplică în mod corespunzător.”

22. Articolul 21 se abrogă.

23. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Persoana care a găsit sau a intrat în mod fortuit în posesia unui act de identitate, indiferent cine este titularul acestuia, este obligată să îl depună ori să îl trimită, în termen de 24 de ore, la cel mai apropiat serviciu public comunitar de evidență a persoanelor sau la cea mai apropiată unitate de poliție.”

24. La articolul 27, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În situația în care părinții minorului aflat, în condițiile legii, în centre specializate aflate sub autoritatea serviciilor publice de asistență socială nu sunt cunoscuți sau nu pot fi identificați, domiciliul minorului este la adresa centrului respectiv.”

25. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Dovada adresei de domiciliu se poate face cu:

- a) acte încheiate în condițiile de validitate prevăzute de legislația română în vigoare, privind titlul locativ;
- b) declarația scrisă a găzduitorului, persoană fizică sau persoană juridică, de primire în spațiu, însoțită de unul dintre documentele prevăzute la lit. a) sau, după caz, la lit. d);
- c) declarația pe propria răspundere a solicitantului, însoțită de nota de verificare a polițistului de ordine publică, prin care se certifică existența unui imobil cu destinație de locuință și faptul că solicitantul locuiește efectiv la adresa declarată, pentru persoana fizică ce nu poate prezenta documentele prevăzute la lit. a) și b);
- d) documentul eliberat de autoritatea administrației publice locale, din care să rezulte că solicitantul sau, după caz, găzduitorul acestuia figurează înscris în Registrul agricol, cu imobil cu destinație de locuință;
- e) actul de identitate al unuia dintre părinți sau al reprezentantului său legal ori actul de încredințare, însoțit, după caz, de unul din actele prevăzute la lit. a)—d), în cazul minorilor care solicită eliberarea unui act de identitate.

(2) Declarația de primire în spațiu a găzduitorului prevăzută la alin. (1) lit. b) poate fi dată în fața lucrătorului din cadrul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, a polițistului de siguranță publică, a notarului public ori a funcționarului misiunii diplomatice sau oficiului consular al României.

(3) În cazul minorului și al persoanei puse sub interdicție, declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (1) lit. c) se dă și se semnează de către părintele sau, după caz, părinții care exercită autoritatea părintească sau de către reprezentanții lor legali.”

26. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Serviciul public comunitar de evidență a persoanelor pe raza căruia se află ultimul domiciliu înscris în actul de identitate al solicitantului este obligat să comunice la

cererea cetățenilor români, în termen de 10 zile, datele referitoare la domiciliile avute de către persoana respectivă în România și orice mențiune privind starea civilă, aflate în evidența acestuia, începând cu data de 1 ianuarie 2000.

(2) Pentru datele prevăzute la alin. (1), referitoare la perioada anterioară anului 2000, termenul de comunicare este de maximum 20 de zile."

27. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Mențiunea privind stabilirea reședinței se înscrie la cererea persoanei fizice care locuiește mai mult de 15 zile la adresa la care are locuința secundară.

(2) Mențiunea privind stabilirea reședinței se acordă pentru perioada solicitată, care nu poate fi mai mare de un an, și are valabilitate pe timpul cât persoana locuiește în mod efectiv la adresa declarată ca reședință. La expirarea acestui termen, persoana poate solicita înscrierea unei noi mențiuni privind stabilirea reședinței."

28. La articolul 32 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De la obligația prevăzută la alin. (1), de a depune unul din documentele prevăzute la art. 28, sunt exceptate:"

29. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Mențiunea privind reședința se înscrie pe un document, denumit *dovada de reședință*, care va însoți cartea de identitate sau cartea electronică de identitate, ori direct pe cartea de identitate provizorie."

30. La articolul 41, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru eliberarea actelor de identitate persoanelor reținute, arestate sau care execută o pedeapsă privativă de libertate în temeiul unei hotărâri judecătorești de condamnare, care nu posedă asemenea documente și care nu dispun de mijloace financiare, precum și persoanelor cu handicap și celor fără venituri, șeful serviciului public comunitar de evidență a persoanelor poate acorda scutire de la plata cheltuielilor de producere și eliberare a actelor de identitate."

31. La articolul 43, literele a)—c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) nerespectarea dispozițiilor art. 14 alin. (4), art. 23 alin. (1), art. 24 și art. 38 alin. (4), cu amenda de la 25 lei la 50 lei;

b) nerespectarea dispozițiilor art. 12 alin. (2), art. 18 alin. (1), art. 19 alin. (2), art. 39 și 40, cu amenda de la 40 lei la 80 lei;

c) nerespectarea dispozițiilor art. 25, art. 34 alin. (2) și art. 36, cu amendă de la 75 lei la 150 lei."

32. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 43 lit. a)—c) și aplicarea sancțiunii contravenționale se fac de către persoane împuternicite din cadrul serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor și de către polițiști."

33. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — Forma și conținutul actelor de identitate, ale dovezii de reședință și ale cărții de imobil se stabilesc prin hotărâre a Guvernului."

34. Articolul 49 se abrogă.

35. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Resursele financiare pentru asigurarea materialelor necesare producerii documentelor prevăzute la art. 3 alin. (1) se prevăd de Ministerul Administrației și Internelor, anual, în mod distinct, în bugetul de venituri și cheltuieli al D.E.P.A.B.D., cu excepția situației când prin lege se dispune altfel.

(2) Resursele financiare necesare achiziționării echipamentelor de calcul și programelor software licențiate, utilizate pentru producerea cărților de identitate și a cărților de alegător, precum și pentru încheierea și derularea contractelor de servicii la aceste echipamente, se prevăd de Ministerul Administrației și Internelor, anual, în mod distinct, în bugetul de venituri și cheltuieli al D.E.P.A.B.D., cu excepția situației când prin lege se dispune altfel.

(3) Dotarea D.E.P.A.B.D. cu materialele necesare îndeplinirii atribuțiilor legale se realizează, prin grija Ministerului Administrației și Internelor, din producția internă și din import, cu excepția situației când prin lege se dispune altfel."

Art. II. — Dispozițiile art. 20 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, republicată, astfel cum au fost

modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică numai cărților de identitate eliberate potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. III. — Articolul 6¹ din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6¹. — (1) Pentru scopurile prezentei legi, cartea de identitate și cartea electronică de identitate valabile constituie document de călătorie pe baza căruia cetățenii români pot călători în statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Regimul juridic al cărții de identitate și al cărții electronice de identitate este cel prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu excepția situațiilor în care prezenta ordonanță de urgență dispune altfel."

Art. IV. — După articolul 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 2 noiembrie 2011, se introduc patru noi articole, articolele 41¹—41⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. — (1) De la data stabilită prin hotărâre a Guvernului pentru punerea în circulație a cărții electronice de identitate, cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora pot solicita eliberarea:

- a) unei cărți de rezidență;
- b) unei cărți electronice de rezidență.

(2) Cartea de rezidență conține date în format tipărit, precum și elemente de particularizare și de siguranță.

(3) Datele cu caracter personal înscrise în cartea de rezidență sunt:

- a) numele și prenumele titularului;
- b) sexul;
- c) cetățenia titularului;
- d) data și locul nașterii titularului;
- e) semnătura olografă a titularului;
- f) fotografia titularului;
- g) C.N.P.;
- h) adresa din România.

(4) În cazul incapacităților și al persoanelor infirme sau analfabete, semnătura olografă a titularului poate lipsi din conținutul cărții de rezidență.

(5) Cartea electronică de rezidență este de tip smart card și conține date în format tipărit și în format electronic, precum și elemente de particularizare și de siguranță.

(6) Datele cu caracter personal care se înscriu în cartea electronică de rezidență sunt cele prevăzute la alin. (3), cu aplicarea, după caz, a alin. (4). În format electronic se înscriu:

- a) datele din formatul tipărit, cu excepția semnăturii olografe a titularului;
- b) prenumele părinților titularului;
- c) certificate digitale;
- d) date biometrice ale titularului, constând în imaginea facială și imaginile impresiunilor papilare a două degete.

(7) La cererea solicitantului, cartea electronică de rezidență se eliberează:

- a) cu toate datele prevăzute la alin. (6); sau
- b) cu datele prevăzute la alin. (6), cu excepția imaginii impresiunilor papilare.

(8) Cartea electronică de rezidență se eliberează numai solicitanților care au împlinit vârsta de 14 ani.

(9) Forma și conținutul cărții de rezidență și ale cărții electronice de rezidență se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, astfel cum se prevede la art. 40 alin. (1).

Art. 412. — (1) Certificatele digitale se emit și se înscriu după cum urmează:

- a) certificat digital, de Ministerul Administrației și Internelor;
- b) certificat digital calificat, de un furnizor de servicii de certificare, acreditat în condițiile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică.

(2) Pentru autentificarea în sistemele informatice ale Ministerului Administrației și Internelor, nivelul de aplicabilitate și condițiile de utilizare a certificatelor digitale prevăzute la alin. (1) lit. a) se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Certificatul digital calificat se înscrie în cartea electronică de rezidență ulterior producerii acesteia, la solicitarea titularului. Certificatul digital calificat se poate elibera doar persoanelor având capacitate deplină de exercițiu.

Art. 413. — (1) Imaginile impresiunilor papilare se colectează numai cu acordul expres al solicitantului cărții electronice de rezidență sau, în cazul minorilor și al incapacabililor, numai cu acordul expres al părinților sau, după caz, al părintelui care exercită autoritatea părintească ori al reprezentantului legal.

(2) Datele biometrice se colectează pentru a fi înscrise în cartea electronică de rezidență în scopul verificării autenticității acesteia și identității titularului.

(3) Verificarea identității titularului cărții electronice de rezidență se stabilește prin compararea directă a datelor biometrice preluate de la titularul acesteia, cu ocazia verificării, și a datelor înscrise în cartea electronică de rezidență.

(4) După personalizarea cărții electronice de rezidență, respectiv a cărții de rezidență și transmiterea acestora la autoritatea competentă să le elibereze, toate datele stocate în bazele de date de producție se șterg prin procedură automată.

(5) Imaginile impresiunilor papilare colectate cu ocazia depunerii cererii de eliberare a cărții electronice de rezidență se șterg prin procedură automată imediat după personalizarea cărții electronice de rezidență.

(6) Procedurile de preluare a datelor biometrice pentru emiterea cărții electronice de rezidență se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 414. — Cărțile de rezidență și cărțile electronice de rezidență eliberate de la data prevăzută la art. 411 sunt valabile după cum urmează:

- a) până la 5 ani de la data emiterii; sau
- b) 5 ani de la data emiterii, în cazul celor care atestă dreptul de rezidență permanentă, eliberate persoanelor cu vârsta până la 14 ani; sau
- c) de 10 ani de la data emiterii, în cazul celor prevăzute la lit. b) eliberate persoanelor cu vârsta peste 14 ani.”

Art. V. — Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDONANȚĂ

privind unele măsuri pentru operaționalizarea sistemului informatic de emiteri și punere în circulație a documentelor electronice de identitate și rezidență”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Până la data de 30 iunie 2013 se va realiza o platformă-pilot pentru constituirea sistemului informatic de emiteri a cărții electronice de identitate și punerea în circulație a cărții electronice de identitate și a cărții electronice de rezidență.

(2) De la data emiterii documentelor prevăzute la alin. (1) se eliberează cărți de identitate și cărți de rezidență identice ca format cu cartea electronică de identitate și cartea electronică de rezidență.”

3. Articolele 2, 5 și 6 se abrogă.

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Afacerilor Externe, prin structurile implicate, și Compania

Națională «Imprimeria Națională» — S.A., denumită în continuare *Imprimeria Națională*, sunt responsabile pentru punerea în circulație a documentelor prevăzute la art. 1.”

5. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Producerea cărților electronice de identitate, a cărților de identitate, a cărților de alegător aferente acestora, a dovezilor de reședință, a cărților electronice de rezidență și a cărților de rezidență se realizează, centralizat, de către Imprimeria Națională.

(2) Personalizarea documentelor prevăzute la alin. (1), cu excepția dovezii de reședință, se realizează, centralizat, în Centrul Național Unic de Personalizare a Pașapoartelor Electronice, denumit în continuare *C.N.U.P.P.E.*, organizat în cadrul Direcției Generale de Pașapoarte din subordinea Ministerului Administrației și Internelor.

(3) Ministerul Administrației și Internelor, prin Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, denumită în continuare *D.E.P.A.B.D.*, și Inspectoratul General pentru Imigrări, denumit în continuare *Inspectoratul*, asigură coordonarea din punct de vedere tehnic și metodologic a structurilor aflate în subordine/coordonare, potrivit legii, pentru toate activitățile referitoare la punerea în circulație a cărții electronice de identitate, cărții de identitate, cărții electronice de rezidență și a cărții de rezidență.

(4) Imprimeria Națională asigură distribuția cărților electronice de identitate, a cărților de identitate, a cărților de alegător aferente acestora, a cărților electronice de rezidență și a cărților de rezidență, în vederea eliberării către solicitanți, în condițiile stabilite prin protocoale încheiate cu D.E.P.A.B.D. și Inspectoratul.

(5) În funcție de opțiunea solicitanților, cărțile electronice de identitate, cărțile de identitate, cărțile de alegător aferente acestora, cărțile electronice de rezidență și cărțile de rezidență se pot expedia prin servicii de curierat la domiciliul solicitanților, în condițiile în care aceștia suportă cheltuielile de expediție.”

6. După articolul 8 se introduc patru noi articole, articolele 81—84, cu următorul cuprins:

„Art. 81. — (1) Imprimeria Națională este abilitată să achiziționeze și să pună la dispoziția D.E.P.A.B.D., Inspectoratului, structurilor din subordinea/coordonarea acestora, a celorlalte structuri ale Ministerului Administrației și Internelor responsabile, precum și a Ministerului Afacerilor Externe echipamentele și produsele soft necesare pentru punerea în circulație și personalizarea cărților electronice de identitate, a cărților de identitate, a cărților de alegător aferente acestora, a dovezilor de reședință, a cărților electronice de rezidență și a cărților de rezidență.

(2) Echipamentele prevăzute la alin. (1) pot fi trecute în patrimoniul autorităților care le utilizează, prin acordul părților, cu titlu gratuit.

Art. 82. — Imprimeria Națională asigură materialele consumabile, comunicațiile și serviciile necesare funcționării neîntrerupte a întregului sistem de emiteri, gestionare și eliberare a documentelor prevăzute la art. 8 alin. (1).

Art. 83. — (1) Condițiile tehnice, precum și aspectele procedurale și legale privind accesul operatorilor de date cu caracter personal la conținutul cipului cărții electronice de identitate și al cărții electronice de rezidență se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Datele cu caracter personal, inclusiv datele biometrice înscrise în cipul cărții electronice de identitate și cipul cărții electronice de rezidență sunt protejate prin utilizarea unei infrastructuri de chei publice și a unor mecanisme de acces standardizate ICAO.

Art. 84. — (1) Autoritățile administrației publice locale în subordinea cărora funcționează serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor sunt obligate să asigure spațiul, condițiile de electroalimentare, climatizare, birotică, asistența tehnică materială și consumabilele necesare funcționării și întreținerii sistemului informatic și de comunicații necesar desfășurării activității de evidență a persoanelor.

(2) Inspectoratele județene de poliție asigură structurilor teritoriale pentru imigrări spațiul, condițiile de electroalimentare, climatizare, birotică, necesare funcționării și întreținerii sistemului informatic și de comunicații necesar desfășurării activității de evidență a titularilor cărților de rezidență.

(3) Verificarea asigurării și menținerii condițiilor prevăzute la alin. (1) se realizează de D.E.P.A.B.D.

(4) Atunci când constatările efectuate potrivit alin. (3) evidențiază deficiențe care afectează preluarea datelor personale sau împiedică eliberarea actelor de identitate în condițiile legii, D.E.P.A.B.D. solicită instituțiilor abilitate luarea măsurilor de înlăturare a respectivelor deficiențe, stabilind termene de remediere.

(5) Neremedierea deficiențelor constatate sau nerespectarea termenelor stabilite potrivit alin. (4) abilitază D.E.P.A.B.D. să suspende activitatea specifică eliberării actelor de identitate.”

7. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Stabilirea și actualizarea contravalorii cărții electronice de identitate și a cărții de identitate se fac de către Imprimeria Națională, cu avizul Direcției generale ajutor de stat, practici neloiale și prețuri reglementate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Contravaloarea cărții electronice de rezidență este egală cu contravaloarea cărții electronice de identitate, iar contravaloarea cărții de rezidență este egală cu contravaloarea cărții de identitate.

(3) Contravaloarea cărții electronice de identitate și a cărții de identitate se încasează prin unitățile Trezoreriei Statului sau prin alte unități bancare, prin structurile financiare ale D.E.P.A.B.D., ale serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor cu personalitate juridică, ale misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și prin autoritățile administrației publice locale cu care Imprimeria Națională a încheiat convenții în acest scop.

(4) Contravaloarea cărții electronice de rezidență și a cărții de rezidență se încasează prin unitățile Trezoreriei Statului și prin alte unități bancare cu care Imprimeria Națională a încheiat convenții în acest scop.

(5) Contravaloarea cheltuielilor cu utilități și consumabile, realizate de D.E.P.A.B.D. și de serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor în procesul eliberării cărților electronice de identitate și a cărților de identitate, respectiv de Inspectorat și structurile teritoriale pentru imigrări în procesul eliberării cărților electronice de rezidență și a cărților de rezidență, se virează acestora de către Imprimeria Națională, în condiții stabilite prin protocol.”

8. După articolul 9 se introduc două noi articole, articolele 10 și 11, cu următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În situațiile prevăzute la art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, contravaloarea cărții electronice de identitate, a cărții de identitate și a cărții de alegător aferente se suportă din bugetele unităților administrativ-teritoriale respective.

(2) Costurile aferente producerii și eliberării cărții electronice de identitate, a cărții de identitate și a cărții de alegător aferente, în cazurile de scutiri și exceptări de la plată, prevăzute la art. 41 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, republicată, se suportă de către Imprimeria Națională din veniturile proprii aferente acestei activități. Modalitatea de suportare a acestor cheltuieli se stabilește prin protocol încheiat în acest sens cu D.E.P.A.B.D.

(3) Prevederile referitoare la scutirea sau exceptarea de la plata contravalorii actelor de identitate eliberate cetățenilor români sunt aplicabile și solicitanților cărților electronice de rezidență și ai cărților de rezidență aflați în situațiile prevăzute la art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, republicată. În acest caz, cheltuielile aferente producerii și eliberării cărților electronice de rezidență și a cărților de rezidență se suportă de către Imprimeria Națională din veniturile proprii aferente acestei activități. Modalitatea de suportare a acestor cheltuieli se stabilește prin protocol încheiat în acest sens cu Inspectoratul.

Art. 11. — (1) Punerea în circulație a cărții electronice de identitate și a cărții de identitate se realizează, în mod eșalonat, în termen de maximum 6 luni de la data emiterii primei cărți electronice de identitate sau a primei cărți de identitate, pe măsura asigurării cu suportul tehnic necesar a serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor.

(2) Punerea în circulație a cărții electronice de rezidență și a cărții de rezidență se realizează eșalonat, pe măsura asigurării structurilor teritoriale pentru imigrări cu suportul tehnic necesar. În vederea generalizării activității de emiterie a cărților electronice de rezidență și a cărților de rezidență, asigurarea suportului tehnic necesar eliberării acestora se realizează, eșalonat, în termen de până la 6 luni de la data emiterii primei cărți electronice de rezidență, respectiv a primei cărți de rezidență.”

Art. VI. — Alineatul (6) al articolului 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. deduce la calculul profitului impozabil:

a) cheltuielile aferente producerii și emiterii permiselor de ședere temporară/permanentă pentru cetățenii străini, în condițiile reglementărilor legale;

b) cheltuielile aferente producerii și eliberării cărții electronice de identitate, a cărții de identitate și a cărții de alegător aferente, în condițiile prevăzute de art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) cheltuielile aferente producerii și eliberării cărții electronice de rezidență și a cărții de rezidență în condițiile prevăzute de art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. VII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 199/2000 privind înființarea Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 20 noiembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 402/2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. produce, cu titlu de exclusivitate, cărțile electronice de identitate, cărțile de identitate, cărțile de alegător aferente acestora, dovezile de reședință, cărțile electronice de rezidență și cărțile de rezidență.”

2. În anexă, la articolul 6 punctul A, litera b²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b²) producerea, cu titlu de exclusivitate, a permiselor de ședere și a documentelor de călătorie care se eliberează străinilor, inclusiv a permiselor de mic trafic de frontieră;”

3. În anexă, la articolul 6 punctul A, după litera b⁹) se introduc două noi litere, literele b¹⁰) și b¹¹), cu următorul cuprins:

„b¹⁰) producerea, cu titlu de exclusivitate, a cărților electronice de identitate, a cărților de identitate, a cărților de alegător aferente acestora și a dovezilor de reședință;

b¹¹) producerea, cu titlu de exclusivitate, a cărților electronice de rezidență și a cărților de rezidență.”

Art. VIII. — Alineatul (1) al articolului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2008 pentru stabilirea unor măsuri privind punerea în circulație a pașapoartelor electronice, precum și producerea altor documente de călătorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 30 iunie 2008, aprobată prin Legea nr. 249/2009, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. II. — (1) Personalizarea pașapoartelor electronice, a permiselor de ședere, a permiselor de mic trafic de frontieră și a documentelor de călătorie care se eliberează străinilor se realizează de către Centrul Național Unic de Personalizare a Pașapoartelor Electronice, care va funcționa în structura

Direcției Generale de Pașapoarte din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.”

Art. IX. — Până la finalizarea organizării componentei informatizate a R.N.E.P. pe un singur nivel, activitățile de actualizare și verificare a datelor din R.N.E.P. se efectuează pe componenta informatizată constituită la nivel județean și al municipiului București.

Art. X. — (1) Până la asigurarea suportului tehnic necesar pentru eliberarea cărții electronice de identitate și a cărții electronice de rezidență, cărțile de identitate, cărțile de rezidență și cărțile de alegător se produc și se eliberează potrivit dispozițiilor aplicabile până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) De la data asigurării suportului tehnic necesar pentru eliberarea cărții electronice de identitate și a cărții electronice de rezidență, autoritățile competente eliberează cărțile de identitate, cărțile de alegător și cărțile de rezidență, numai în formatul realizat potrivit Ordonanței Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

(3) Cărțile de identitate provizorii și cărțile de alegător se produc și se eliberează potrivit dispozițiilor aplicabile cărților de identitate.

(4) Mențiunile care se înscriu în cărțile de identitate și în cărțile de identitate provizorii se realizează potrivit dispozițiilor aplicabile actelor de identitate care le conțin.

(5) Datele biometrice pentru cartea electronică de identitate se colectează de către Direcția Generală de Pașapoarte, cu echipamentele utilizate la pașapoartele electronice.

(6) Datele biometrice pentru cartea electronică de rezidență se colectează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, cu echipamentele utilizate la pașapoartele electronice și la permisele de ședere pentru cetățenii străini.

(7) Datele pentru cartea de identitate și datele biometrice pentru cartea electronică de identitate se colectează, pentru cetățenii români aflați în străinătate, de către Ministerul Afacerilor Externe, cu echipamentele utilizate la pașapoartele electronice, aflate în dotarea sa și a misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare.

Art. XI. — (1) Actele de identitate eliberate, în condițiile legii, până la punerea în circulație a cărții electronice de identitate și a cărții de identitate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu

cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se preschimbă după cum urmează:

a) actele de identitate eliberate persoanelor născute după data de 1 ianuarie 1981 se preschimbă în perioada 1 iulie 2013—30 iunie 2014;

b) actele de identitate eliberate persoanelor născute în perioada 1 ianuarie 1966—31 decembrie 1980 se preschimbă în perioada 1 iulie 2014—30 iunie 2015;

c) actele de identitate eliberate persoanelor născute în perioada 1 iulie 1946—31 decembrie 1965 se preschimbă în perioada 1 iulie 2015—30 iunie 2016;

d) actele de identitate eliberate persoanelor născute până la data de 31 decembrie 1945 se preschimbă în perioada 1 iulie 2016—31 decembrie 2016.

(2) Valabilitatea actelor de identitate prevăzute la alin. (1) încetează la data expirării perioadei în care acestea pot fi preschimbate.

(3) Persoanele care la expirarea termenului prevăzut la art. 11 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au împlinit vârsta de 70 de ani sunt exceptate de la obligația preschimbării actelor de identitate prevăzută la alin. (1), preschimbarea având loc la solicitarea și cu acordul de voință al acestor persoane.

(4) În termen de 5 ani de la data finalizării procesului de asigurare a structurilor teritoriale pentru imigrări cu suportul tehnic necesar eliberării cărților electronice de rezidență, cărțile de rezidență eliberate până la data punerii în circulație a cărții electronice de rezidență se preschimbă, eșalonat, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. XII. — Dotarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor care devin funcționale ulterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență cu suportul tehnic necesar pentru eliberarea cărților electronice de identitate, a cărților de identitate și a cărților de alegător aferente acestora se realizează de către autoritățile administrației publice locale în subordinea cărora funcționează aceste servicii.

Art. XIII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 199/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 402/2001, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, republicată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, și Ordonanța Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor republica, după aprobarea prezentei ordonanțe de urgență prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Mircea Dușa

p. Ministrul delegat pentru administrație,

Constantin Cătălin Chiper,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

Ministrul afacerilor europene,

Leonard Orban

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ceamba,

secretar de stat

Ministrul justiției,

Mona Maria Pivniceru

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 4 Tulca, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și CLARA PETROLEUM LTD

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 4 Tulca, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și CLARA PETROLEUM LTD, în calitate de concesionar, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 4 Tulca, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu
Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Daniel Chițoiu
Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb
p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.184.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 6 Curtici, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și MOL Hungarian Oil and Gas Public Limited Company împreună cu S.C. Expert Petroleum — S.R.L.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 6 Curtici, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și MOL

Hungarian Oil and Gas Public Limited Company împreună cu S.C. Expert Petroleum — S.R.L., în calitate de concesionar, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

Art. 2. — Acordul petrolier de concesiune pentru explorare- dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 6 Curtici, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu
Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Daniel Chițoiu
Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb
p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.185.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 2 Tria, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și EAST WEST PETROLEUM CORP.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 2 Tria, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și EAST WEST PETROLEUM CORP., în calitate de concesionar,

prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 2 Tria, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu
Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Daniel Chițoiu
Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb
p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.186.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 9 Păuliș, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și S.C. UNIVERSAL PREMIUM — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 9 Păuliș, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și S.C. UNIVERSAL PREMIUM — S.A., în calitate de

concesionar, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 9 Păuliș, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Gheorghe Dușu

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Daniel Chițoiu

Ministrul mediului și pădurilor,

Rovana Plumb

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Septimiu Buzașu,

secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.

Nr. 1.187.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 11 Buziaș, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și S.C. UNIVERSAL PREMIUM — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 11 Buziaș, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în

calitate de concedent, și S.C. UNIVERSAL PREMIUM — S.A., în calitate de concesionar, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

Art. 2. — Acordul petrolier de concesiune pentru explorare- dezvoltare-exploatare în perimetrul EX — 11 Buziaș, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu
Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Daniel Chițoiu
Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb
p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.188.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor din unitatea administrativ-teritorială Sadu, județul Sibiu

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor din unitatea administrativ-teritorială Sadu, județul Sibiu.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general
al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Marius Arthur Ursu

București, 5 decembrie 2012.
Nr. 1.457.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 664/2012 privind autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele care fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 664/2012 privind autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele care fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 19 mai 2012, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — Modelul declarației notariale pe propria răspundere este prevăzut în anexa nr. 8.”

2. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezentul ordin.”

3. În anexa nr. 2, la capitolul III articolul 5 alineatul (1), litera a.2. se modifică și va avea următorul cuprins:

„a.2. existența de disponibilități bănești în monedă națională și/sau valute cotate în echivalent de minimum 75.000 euro atât la înființare, cât și pe parcursul desfășurării activității de schimb valutar. Dovada se face printr-un extras de cont bancar în original, eliberat cu cel mult 5 zile lucrătoare înainte de data depunerii solicitării de autorizare. La stabilirea nivelului disponibilităților bănești în echivalent euro vor fi utilizate cursurile de schimb ale pieței valutare comunicate de Banca Națională a României în fiecare zi de joi. Acest curs de schimb se utilizează pe toată durata săptămânii următoare pentru stabilirea nivelului disponibilităților bănești în echivalent euro în cursul acelei săptămâni.”

4. În anexa nr. 2, la capitolul III articolul 5 alineatul (2) litera d), sintagma „acționarii/asociații” se va înlocui cu sintagma „acționarii semnificativi/asociații”.

5. În anexa nr. 2, la capitolul III articolul 5 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) entitatea și/sau asociații, acționarii semnificativi și reprezentanții legali ai acestora au săvârșit fapte sancționate de legile fiscale, financiare, vamale, precum și de cele care privesc disciplina financiară, fapte care se regăsesc în cazierul fiscal.”

6. În anexa nr. 2, la capitolul VIII articolul 24 alineatul (2), litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l) entitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) nu dispun de disponibilitățile bănești în monedă națională și/sau valute cotate în echivalent de minimum 75.000 euro la cursurile de schimb ale pieței valutare comunicate de Banca Națională a României în fiecare zi de joi;”

7. În anexa nr. 2, la partea a II-a articolul 26, alineatul (5) se completează cu o nouă teză, cu următorul cuprins:

„În acest caz scrisorile de atribuire a codurilor statistice, emise de Banca Națională a României pentru punctele de schimb valutar deținute de entitate înainte de data intrării în vigoare a Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 664/2012 privind autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele care fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, își încetează valabilitatea, entitatea fiind obligată să solicite coduri statistice pentru vechile puncte de lucru în noile condiții.”

8. În anexa nr. 3, la punctul l subpunctul 1, literele d) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) dovada existenței disponibilităților bănești în monedă națională și/sau valute cotate în sumă de 75.000 euro. La momentul depunerii cererii, dovada se va face printr-un extras de cont bancar în original, eliberat cu cel mult 5 zile lucrătoare înainte de depunerea cererii, fiind necesară totodată dovedirea provenienței acestei sume pe baza unei declarații notariale pe propria răspundere, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 8 la ordin, la care se anexează actele doveditoare corespunzătoare. Totodată, Comisia poate solicita orice alte documente doveditoare referitoare la declarația depusă;

g) autorizație de funcționare eliberată de autoritatea de reglementare și supraveghere, pentru entitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din anexa nr. 2 la ordin;”

9. În anexa nr. 3, punctul II subpunctul 1, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dovada existenței disponibilităților bănești în monedă națională și/sau valute cotate în sumă de 75.000 euro. La momentul depunerii cererii, dovada se va face printr-un extras de cont bancar în original, eliberat cu cel mult 5 zile lucrătoare înainte de depunerea cererii, și/sau copie certificată de societate ca fiind conformă cu originalul a registrului de casă din ultima zi lucrătoare anterioară depunerii cererii, pentru toate punctele de schimb valutar autorizate pe numele societății în cauză.”

10. După anexa nr. 7 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 8, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

DECLARAȚIE

Subsemnatul/a, fiul/fiica lui și al,
 (numele și prenumele) (prenumele tatălui) (prenumele mamei)
 născut/ă la data de în localitatea, de cetățenie,
 (data nașterii) (localitatea) (cetățenia)
 cu domiciliul în
 (Se trece adresa de domiciliu menționată în documentul de identitate.)
 și reședința în
 (Se trece obligatoriu adresa de reședință în cazul deținerii unui domiciliu flotant sau adresa la care locuiește efectiv solicitantul.)
 posesor al actului de identitate cu seria și numărul
 (seria actului de identitate) (numărul actului de identitate)
 identificat prin CNP, în calitate de administrator/reprezentant legal al Societății Comerciale,
 (Se completează CNP-ul.)
 cu sediul în, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de
 înregistrare atribuit în data de, declar pe propria răspundere, cunoscând sancțiunile prevăzute de lege
 pentru cei ce fac declarații false, că disponibilitățile bănești în monedă națională și/sau valute cotate în sumă de 75.000 euro provin
 din

Dau prezenta declarație spre a servi Comisiei de autorizare a activității de schimb valutar.

Certific prin semnătură veridicitatea celor declarate, cunoscând dispozițiile art. 292 din Codul penal privind falsul în
 declarații.

Data

Declarant,

Întocmită în 3 (trei) exemplare originale la Biroul Notarial Public, din,
 din care s-au eliberat părți două exemplare, astăzi, data autentificării.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

**privind radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebancale
 a Societății Comerciale EUROPEAN BOND COMPANY — E.B.C. IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea Societății Comerciale EUROPEAN BOND COMPANY — E.B.C. IFN — S.A. privind radierea
 din Registrul general al instituțiilor financiare nebancale, formulată în baza art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93/2009 privind
 instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare, prin scrisoarea înregistrată la Banca Națională a României
 sub nr. I/26.430 din 30 octombrie 2012, modificarea formei de organizare a instituției din societate pe acțiuni în societate cu
 răspundere limitată, schimbarea denumirii în MARSIDI CONSULTING — S.R.L., precum și schimbarea obiectului de activitate
 prin eliminarea activităților de creditare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii
 Parlamentului României nr. 35/2009 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general al
 instituțiilor financiare nebancale a Societății Comerciale
 EUROPEAN BOND COMPANY — E.B.C. IFN — S.A., cu
 sediul în București, str. Prof. Dr. Ion Atanasiu nr. 16, camera 1,
 sectorul 5, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe

lângă Tribunalul București sub nr. J40/1556/2008, având
 codul unic de înregistrare 23166321, înscrisă în Registrul
 general la secțiunea i) „Emitere de garanții și asumare
 de angajamente, inclusiv garantarea creditului” sub
 nr. RG-PJR-41—090225.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 3 decembrie 2012.
 Nr. 1.206.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale INTEGRITY GECASBROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 20 noiembrie 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale INTEGRITY GECASBROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială INTEGRITY GECASBROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Ploiești, Str. Romană nr. 13, sc. B, et. 2, ap. 29, județul Prahova, număr de ordine în registrul comerțului J29/1387/12.09.2012, cod unic de înregistrare 30654392/12.09.2012, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări pe adresa de e-mail:

autorizari@csa-isc.ro copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 28 noiembrie 2012.
Nr. 712.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor a Societății Comerciale STABILITY INSURANCE TRAINING — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia și a prevederilor Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 20 noiembrie 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale STABILITY INSURANCE TRAINING — S.R.L. de obținere a autorizației ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială STABILITY INSURANCE TRAINING — S.R.L., cu sediul social în municipiul Timișoara, Str. Palanca nr. 4, (Birou B06), județul Timiș, număr de ordine în registrul comerțului nr. J35/2777/2011, cod unic de înregistrare nr. 29471359/2011, este autorizată ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere

a Asigurărilor nr. 8/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor începând cu data înregistrării în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor.

Art. 3. — Societatea Comercială STABILITY INSURANCE TRAINING — S.R.L. are următoarele obligații:

a) să plătească anual o taxă de menținere în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor, în cuantum de 2.000 lei. Taxa anuală de menținere se achită în termen de maximum 12 luni de la data autorizării furnizorului de programe educaționale în domeniul asigurărilor, pentru anul următor. Copia scanată a documentului care atestă plata taxei anuale de menținere în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor se va raporta Direcției autorizări și avizări din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro;

b) să publice pe website-ul propriu denumirea exactă a programelor educaționale aprobate, informații despre data de începere a cursurilor, tarifele practicate, posibilități de negociere

a tarifelor, serviciile incluse în tarife și orice alte informații necesare participanților la cursuri, precum și să precizeze cine asigură examinarea pentru absolvirea fiecărui program;

c) să mențină pe website-ul propriu un registru al absolvenților, care să cuprindă toate persoanele care au promovat examenele de absolvire pe care furnizorul le-a organizat în urma desfășurării cursurilor;

d) să publice gradul de promovabilitate a cursanților, determinat ca raport între numărul anual de persoane care au absolvit examenele într-un an calendaristic, pe de o parte, și numărul total de cursanți școlarizați, pe de altă parte; în determinarea acestui grad vor fi luate în considerare și persoanele care au promovat examenele de calificare profesională și de pregătire profesională continuă a intermediarilor în asigurări.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 28 noiembrie 2012.
Nr. 713.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor a Societății Comerciale ASTRA TRAINING — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora și a prevederilor Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 20 noiembrie 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale ASTRA TRAINING — S.R.L. de obținere a autorizației ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială ASTRA TRAINING — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Nerva Traian nr. 3, bl. M101, et. 10, camera 2, sectorul 3, număr de ordine în registrul comerțului nr. J40/13666/2011, cod unic de înregistrare nr. 29349069/2011, este autorizată ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor începând cu data înregistrării în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor.

Art. 3. — Societatea Comercială ASTRA TRAINING — S.R.L. are următoarele obligații:

a) să plătească anual o taxă de menținere în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor, în cuantum de 2.000 lei. Taxa anuală de menținere se achită în termen de maximum 12 luni de la data autorizării furnizorului de programe educaționale în domeniul asigurărilor, pentru anul

următor. Copia scanată a documentului care atestă plata taxei anuale de menținere în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor se va raporta Direcției autorizări și avizări din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro;

b) programelor educaționale aprobate, informații despre data de începere a cursurilor, tarifele practicate, posibilități de negociere a tarifelor, serviciile incluse în tarife și orice alte informații necesare participanților la cursuri, precum și să precizeze cine asigură examinarea pentru absolvirea fiecărui program;

c) să mențină pe website-ul propriu un registru al absolvenților, care să cuprindă toate persoanele care au promovat examenele de absolvire pe care furnizorul le-a organizat în urma desfășurării cursurilor;

d) să publice gradul de promovabilitate a cursanților, determinat ca raport între numărul anual de persoane care au absolvit examenele într-un an calendaristic, pe de o parte, și numărul total de cursanți școlarizați, pe de altă parte; în determinarea acestui grad vor fi luate în considerare și persoanele care au promovat examenele de calificare profesională și de pregătire profesională continuă a intermediarilor în asigurări.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 28 noiembrie 2012.
Nr. 714.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

